

STUDENTEN WILLEN ORIËTERINGSPROEF

Selectie-examen kinesithherapie afgeschaft

Het selectie-examen kinesithherapie wordt afgeschaft. Dat bevestigt het kabinet van federaal minister van Volksgezondheid Laurette Onkelinx (PS). Afgestudeerde kinesitherapeuten moeten het examen afleggen voor ze aan de slag mogen als zelfstandige.

JELLE MAMPAEY

Als aan enkele voorwaarden voldaan wordt, zal er geen selectie-examen kinesithherapie meer georganiseerd worden. De voorwaarden bestaan onder andere uit het in kaart brengen van de actieve kinesitherapeuten en de bestaande tekorten. Daarnaast moet het niveau en de duur van de opleiding in Wallonië en Vlaanderen gelijkgetrokken worden. "We denken dat dat in orde komt," aldus de woordvoester van Onkelinx.

ORIËTERINGSPROEF

Dit jaar zal de proef alvast niet georganiseerd worden, in afwachting van een nieuwe manier om de instroom naar het beroep te beperken. "We willen geen toelatingsproef," zegt KU Leuvenicerector onder-

wijsbeleid Ludo Melis, "maar we willen wel vermijden dat er te veel studenten beginnen die later geen werk vinden." Daarom wordt gedacht aan een niet-bindende oriënteringsproef aan het begin van de opleiding. Die proef moet studenten

"We willen wel vermijden dat er te veel studenten beginnen die later geen werk vinden"

een beeld geven van hun slaagkansen, maar er kunnen geen studenten geweigerd worden op basis van de resultaten.

"Volgend jaar komt er een eerste *pilot*," zegt Rik Gosselink,

de decaan van de faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen. "Vervolgens kan er in 2014 een echte oriënteringsproef komen waarmee we de instroom kunnen ordenen. Dat is voorlopig enkel nog maar een denkpiste. We bekijken zo'n proef zoals het toelatingsexamen geneeskunde, maar dan niet-bindend en ook met andere accenten. We kunnen *leentjebuur* spelen en leren van de ervaringen bij hen."

Volgens Gosselink beschouwt het kabinet van Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) zo'n oriënteringsproef als een

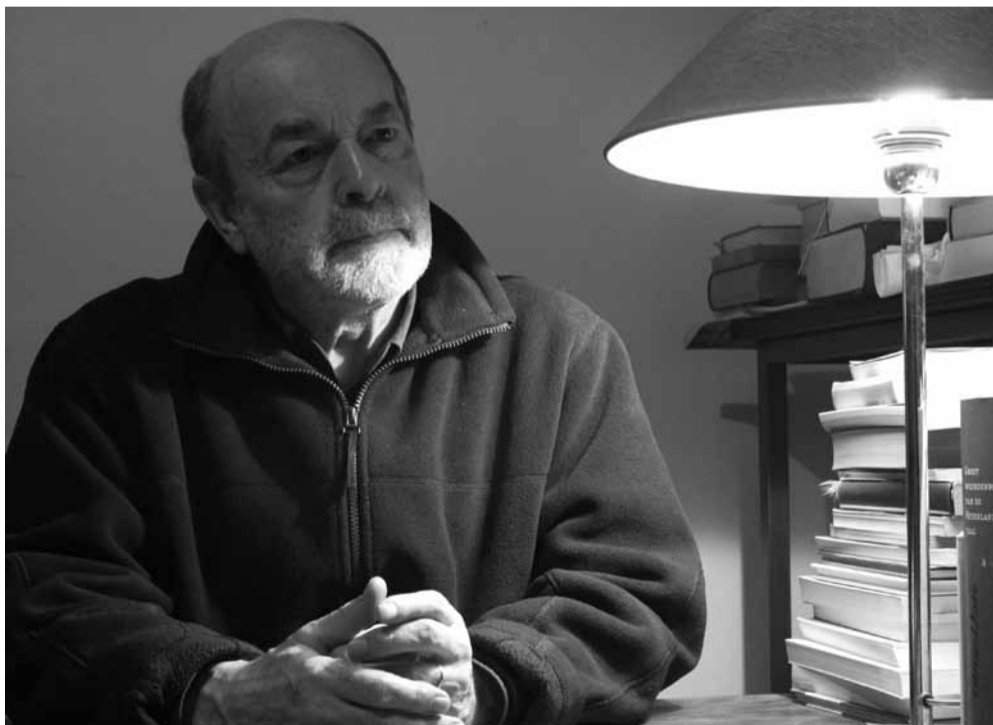
proefproject dat nadien eventueel ingevoerd kan worden voor andere opleidingen. De woordvoester van Smet benadrukt dat een oriënteringsproef niet los gezien kan worden van een breder oriënte-

ringstraject dat al in het secundair onderwijs begint.

UNFAIR

De studenten juichen de beslissing toe. "Het is unfair dat studenten vijf jaar studeren en dan nog niet eens zeker zijn dat ze kunnen werken als zelfstandige," zegt Femke Smeets, onderwijsverantwoordelijke bij Apolloon. Ze steunt het idee van de oriënteringsproef: "Heel veel eerstejaars hebben een fout beeld van wat onze opleiding inhoudt. Zo'n proef kan ervoor zorgen dat toekomstige studenten zich beter bewust zijn van wat op hen afkomt."

In 2005 legde de regering een maximum vast voor het aantal afgestudeerde kinesitherapeuten dat jaarlijks een nummer kreeg van de ziekteverzekering RIZIV. Daarmee kunnen ze een eigen praktijk opstarten. Om een RIZIV-nummer te krijgen, moest een afgestudeerde slagen voor een selectie-examen. In 2005, 2006 en 2007 kwam het in Vlaanderen voor dat er meer afgestudeerden waren dan beschikbare plaatsen en dat een beslissend examen georganiseerd moest worden.

Beeld

Poezie is seks voor het hoofd. Geen idee of Leonard Nolens, Vlaanderens meest invloedrijke, nog levende dichter, daarmee akkoord zou gaan. Wij kunnen alleen maar hopen van wel. Al zijn dichters niet de gemakkelijkste mensen. Dat weten wij uit ervaring. (mh, foto: Eloi Nsanzabandi)

TEN
2
DE

Tunesische proffen staken

De professoren van de Tunesische universiteiten zijn verantwoordigd over het feit dat het onderwijslandschap na de Arabische Lente niet voldoende veranderd is. Daarom staken ze.

PAGINA 5

Medisch centrum te klein

Het aantal studenten stijgt en daardoor kampt het Medisch Centrum van de KU Leuven, waar onder andere de medische onderzoeken plaatsvinden, met een ruimte- en artsentekort.

PAGINA 6

Apothekers zoeken ruimte

Arme farmacistudenten. Sinds dit academiejaar hebben ze geen fakbar meer. En ook geen kringruimte. Die willen ze wel hebben. Maar volgens de KU Leuven is er geen plaats. Daar is de studentenraad het niet mee eens.

PAGINA 9

Onderzoeksresultaten meer verspreid

Universiteiten verspreiden de resultaten van hun onderzoek steeds vaker via het open-accessprincipe. Zo krijgt iedereen toegang tot de informatie. (jc)

PAGINA 10

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

veto
Trakteert

Ga naar

Facebook.com/vetoleuven

En win tickets, cd's,
boeken...

Splinter

HET KENNISBEDRIJF

Studenten sluiten *contracten* af met hun instellingen. Die instellingen zijn niet langer universiteiten, maar *kennisbedrijven*. Waar professoren werken die geen onderzoek doen maar *output* leveren. De Franse filosoof Michel Foucault leerde ons dat je aan de hand van het discours, het taalgebruik, van gezagsdragers de achterliggende logica kan ontdekken. In het hoger onderwijs is dit meer en meer een economische logica.

Jammer genoeg geen marginale mening uit kleinlinkse milieus. Ook Ruben Bruynooghe, voorzitter van de Leuvense studentenraad LOKO, maakt zich zorgen in een interview met Veto. "Ik vrees dat studenten door de groeiende associatie meer als klanten worden beschouwd. Het lijkt erop dat de universiteit aan het vermarkten is."

U denkt misschien: wat is het probleem? Leven we niet in een kennis-economie, waarin "onze hersenen de belangrijkste grondstof zijn" en universiteiten een noodzakelijke schakel? Vermarkt trouwens niet onze hele samenleving? Niet alleen zijn universiteiten kennisbedrijven, ziekenhuizen worden zorgbedrijven. Zelfs de katholieke kerk moet op zoek naar sponsors uit het bedrijfsleven, volgens bisschop Johan Bonny.

De gevolgen zijn nu al voelbaar op het terrein. Alles wordt duidelijk met één simpel statistiekje. Hoewel het aantal studenten sinds 1995 gestegen is met 42,1%, is het onderwijzend personeel met 0,2% gedaald. Aan Groep T worden labo's en seminarieën geschrapt door een tekort aan onderwijzend personeel.

Onderwijs is dan ook tijdsverlies en studenten zijn een last voor professoren, aldus psycholoog Paul Verhaeghe. Niet alleen zijn er minder professoren, ze worden beoordeeld op basis van het aantal publicaties in toptijdschriften. Iets onmeetbaars als onderwijskwaliteit telt letterlijk en figuurlijk niet mee.

VALORISEREN DIE HANDEL

Een uitwas van een economische logica is het voorstel van erector André Oosterlinck vorig jaar. Het inschrijvingsgeld voor economisch nuttige richtingen moet drastisch worden verlaagd. Dat voor softe, humane wetenschappers moet minstens verdubbeld worden. Laat ons eerlijk zijn: heeft een samenleving of economie (weinig verschil tussen die twee) echt zo veel sociologen nodig?

Wat nieuws uit Veto. De KU Leuven moet in haar vakaanbod schrappen volgens vicerector Ludo Melis. De tweejarige master komt er waarschijnlijk niet volgens Pascal Smet. Uiteraard ligt dat niet aan financiële redenen, beweren beiden. Ach, is het niet onverantwoord in crisistijden om extra geld te gooien naar het onderwijs? Ook al bewierookt elke politicus de kennis-economie.

Een laatste feit. Commerciële uitgeverijen verdienen bakken met geld aan wetenschappelijke publicaties. Dat het onderzoek dat aan de basis ligt van die publicaties gefinancierd werd door het "hallucinante overheidsmonster dat geld opeist en uitspuwt", vergeten we gemakshalve.

Misschien is het tijd om even stil te staan. Willen wij een universiteit waar onderwijs betekent zo goedkoop en efficiënt mogelijk arbeidskrachten met de juiste mentaliteit en *skills* afleveren? Waar onderzoek vooral geld moet opleveren en *gevaloriseerd* moet worden door het bedrijfsleven? Of willen wij een haven voor vrij denken, die zich mengt in het maatschappelijk debat en haar studenten tot kritische en belezen burgers maakt? Tijd om stil te staan. Tijd om te kiezen.

SAM RIJNDERS

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

SCHERP | GESTELD

Onze fotografe Meredith Geldof verblijft momenteel in Ierland, the Emerald Isle. Op de foto's ziet u van boven naar onder het Connemarameer, de Araneilanden en de kliffen van Moher.

INSTELLINGEN BEVRAGEN ALUMNI EN WERKVELD

Nieuw project om kwaliteit te controleren

De KU Leuven staat bekend als een kwalitatief hoogstaande universiteit, getuige een 58ste plaats in de recentste Times Higher Education Supplement ranking (THES). Hoe wordt de kwaliteit van het onderwijs gegarandeerd?

THOMAS CLIQUET

De KU Leuven en de hogescholen uit de Associatie KU Leuven willen hun kwaliteit beter opvolgen. Daarvoor werkten ze de afgelopen twee jaar aan het zogenaamde KONDOR-project. De resultaten van het project werden omgezet in meetinstrumenten en methoden om de kwaliteit van het onderwijs na te gaan en te ontdekken

Rankings zijn uit den boze

op welke punten verbetering mogelijk is. Het KONDOR-project ontwikkelde onder andere vragenlijsten voor de bevraging van docenten en studenten. Verder werden bestaande vragenlijsten, zoals enquêtes voor alumni en werkveld, gescreend en samengebracht.

Paul Garré van de HUBrussel: "Er werden verschillende instrumenten en methoden ontwikkeld voor een algemene instellings- en opleidingsevaluatie. Ook werd er aandacht besteed aan meer specifieke bevestigingen over instroombegeleiding, stages, studiemateriaal en toetsbeleid."

Garré stipt de voordelen van het systeem aan: "De beschikbaarheid van een uitgebreide toolbox van meetinstrumenten en methoden voor interne kwaliteitszorg is handig en creëert mogelijkheden tot samenwerking en verbeterde *benchmarking*, het vergelijken met andere instellingen binnen de associatie KU Leuven. *Benchmarking* is geen manier om te weten wie

de beste is. Rankings zijn uit den boze. Het is een methode om te ontdekken hoe en op welke punten een opleiding kan verbeteren."

EXPERTISE BUNDELEN

Veerle Hulpiau, verantwoordelijke van Onderwijs en Kwaliteit aan de KU Leuven, werkte mee aan het KONDOR-project en vond het een geslaagde ervaring. "De bedoeling was om de expertise van alle instellingen te bundelen zodat iedereen daar zijn voordeel mee kon doen."

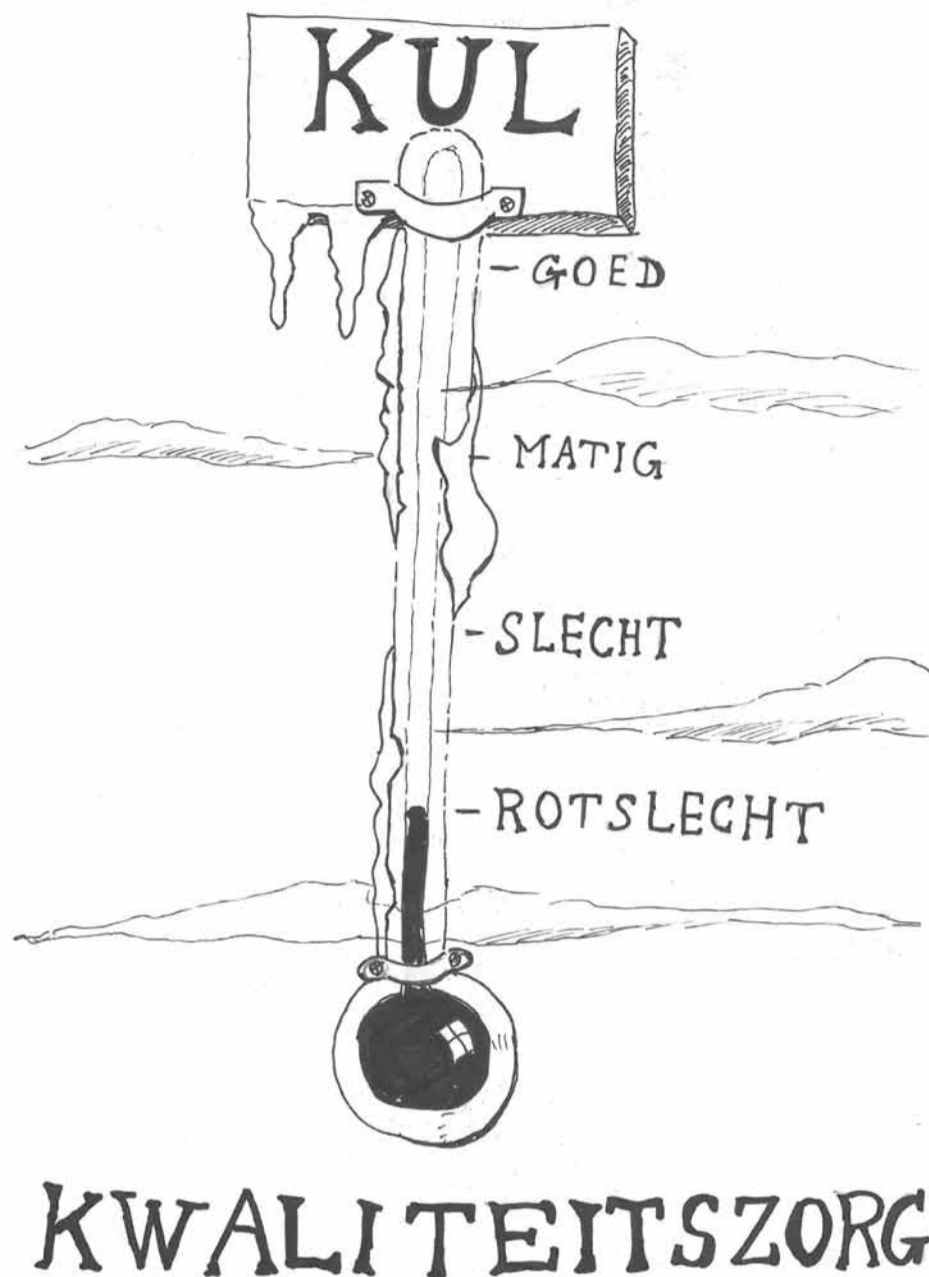
"Om een voorbeeld te geven: elke instelling heeft een vragenlijst voor alumni om te peilen naar de kwaliteit van het onderwijs. De verschillende vragenlijsten hebben we naast elkaar gelegd. Op basis daarvan is een gemeenschappelijke vragenlijst gemaakt. Instellingen of opleidingen kunnen die integraal overnemen of er vragen uit plukken die ze in een bestaande vragenlijst integreren. De interne kwaliteitszorg moet namelijk altijd binnen de context van een instelling bekeken worden en kan dus verschillen. Wij aan de KU Leuven maken momenteel al intensief gebruik van het KONDOR-instrument voor opleidingsevaluatie."

INTERACTIEF

Ludo Melis, de vicerector Onderwijsbeleid van de KU Leuven, benadrukt dat interne kwaliteitszorg geen beoordeling in de klassieke zin van het woord is. "Het systeem is interactief. Er wordt kritiek uitgewisseld tussen professoren van verwante universiteiten, waarna de instelling kijkt of er dingen veranderd moeten worden aan haar opleidingen. Eenzijdige beoordelingen

van buitenaf zijn niet altijd de beste manier om te waken over de kwaliteit van het onderwijs. Vergelijk het met studenten: zij zijn soms ook gebaat bij een meer interac-

tieve evaluatie dan bij klassieke examens. Maar elke instelling of opleiding behoudt het laatste woord over de eigen kwaliteitszorg."

Beleid Eerder Verworven Competenties moet beter

De Vlaamse Onderwijsraad heeft enkele kritische bedenkingen bij het voorgestelde beleid voor Eerder Verworven Competenties (EVC). Via dat systeem wil de overheid een stimulans geven aan mensen die bekwaamheid opdoen buiten een schoolse context. Het beleid zou geïntegreerd moeten worden over verschillende beleidsdomeinen, maar de nota die daartoe moet leiden, vraagt om verduidelijking.

PIETER ROMBOUTS

Competenties verwerf je niet alleen op de schoolbanken, maar ook tijdens de uitoefening van een job, in je vrije tijd, via zelfstudie enzovoort. Het grote verschil is dat je aan een onderwijsinstelling kunt afstuderen en een diploma krijgt als bewijs van je kunde. Van de universiteit van het leven krijg je geen diploma. Mensen die kennis verwerven in een informele context, bijvoorbeeld in een jeugdbeweging, kunnen dat alleen als "Varia" of "Hobby's" kwijt op hun curriculum vitae.

Sinds enkele jaren geeft het EVC-beleid iedereen de mogelijkheid om zijn of haar kunnen te laten erkennen, onafhankelijk van de context waarin hij kennis verwierf. Dat kan leiden tot een vrijstelling voor bepaalde opleidingsonderdelen in je studieprogramma, of gewoon als een extra troef op de arbeidsmarkt. De erkenning gebeurt in drie fasen: eerst moeten de leerresultaten voorgelegd en zichtbaar gemaakt worden (identificatie), dan volgt de evaluatie en ten slotte is er de validatie van de verworven competenties.

INTEGRATIE

De Vlaamse regering wil nu een geïntegreerd beleidskader voor EVC binnen de beleidsdomeinen Werk, Onderwijs en Vorming, Cultuur, Jeugd en Sport. Dat moet

Het geïntegreerd kader zal leiden tot hogere kosten voor de associaties

garanderen dat erkenning van verworven competenties van een gemeenschappelijk referentiekader vertrekt, met name de Vlaamse kwalificatiestructuur. De uitdieping van het beleid moet leiden tot de verdere verspreiding van EVC. Tegen juni 2013 zou het beleid vorm moeten krijgen.

De Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) heeft bedenkingen bij de plannen van het kabinet van Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) om het beleid te centraliseren. EVC's worden onder andere

zeer belangrijk voor het behalen van een secundair diploma en het hoger beroeps-onderwijs (HBO5), maar voor het begeleiden van de kandidaten en het valideren van deze competenties zijn financiële middelen nodig.

Het geïntegreerd kader zal dus leiden tot hogere kosten voor de associaties. "Het valideren van EVC vraagt inzet van gekwalificeerd personeel. En de validatiecentra die de dossiers voor de hogescholen en de universiteiten beoordelen, zijn onderdeel

in een gerelateerde studierichting. Of neem het geval van een student die enkele jaren schrijft voor een weekblad als *Veto*: daar kun je misschien een vrijstelling voor krijgen voor een vak in de richting journalistiek," legt Veeckman uit.

De voorwaarden zouden uitgestippeld moeten worden in het Vlaams kwalificatiekader, dat geraadpleegd wordt bij de validering. Uit een advies van de Algemene Raad van de Vlaamse Onderwijsraad blijkt evenwel dat de relatie tussen de kwaliteitszorg in de instellingen en het kwaliteitsstoezicht op de assessmentcentra nog niet voldoende helder is. "Het is duidelijk dat er nog een verdere uitwerking moet gebeuren voor diverse beleidsdomeinen," vult Veeckman aan.

De nota die moet leiden tot de integratie is ook weinig concreet als het op het prijskaartje aankomt, aldus de VLOR. "De hogescholen en universiteiten willen graag meewerken aan een geïntegreerd EVC-beleid, maar de valorisatie van competenties is tijdsconsumerend. Dat leidt tot een kost voor de instellingen en de lerende," aldus Veeckman.

Dat het kader tegen juni 2013 klaar zou zijn wordt in het advies ook als bijzonder ambitieus omschreven. "Vlaanderen loopt op dit ogenblik nochtans achter ten opzichte van sommige landen. In Ierland, bijvoorbeeld, hebben ze een ruime voorsprong", besluit Veeckman.

van de associaties," verduidelijkt Johan Veeckman, de voorzitter van de Raad Hoger Onderwijs van de VLOR.

Een erkenning van vaardigheden uit vrijwilligerswerk behoort tot de mogelijkheden. Die kan zelfs leiden tot een vrijstelling op basis van EVC. "Studenten die in een studentenraad zitting hebben en er zich in professionaliseren, kunnen kennis en vaardigheden betreffende management ontwikkelen. Dat kan eventueel leiden tot vrijstelling voor een bepaald opleidingsonderdeel

LEUVEN BUITEN LEUVEN (2) | INTEGRATIE IN ANTWERPEN

“Veel onduidelijkheid bij studenten”

De KU Leuven deint uit over Vlaanderen. Vanaf volgend academiejaar krijgt onze alma mater er een dozijn academische hogeschoolopleidingen bij. Deze week stellen we Antwerpen voor.

RUBEN VAN LENT

Eerst de feiten: in 2000 fuseren de Katholieke Vlaamse Hogeschool en de Handels Hogeschool Antwerpen tot één instituut, genaamd Lessius Hogeschool. In 2008 komt daar ook nog het De Nayerinstituut bij en in 2010 de Katholieke Hogeschool Mechelen. De beheersstructuur Lessius is compleet.

Als dan in 2012 de Katholieke Hogeschool Kempen erbij komt, de laatste school die mee integreert in de KU Leuven, kiest het instituut ervoor om te opereren onder een nieuwe naam. Dat zal uiteindelijk Thomas More worden, zoals we het nu allemaal kennen.

Concreet zullen er drie opleidingen van Thomas More integreren in de KU Leuven,

namelijk Industriële Wetenschappen in De Nayer en Geel, Handelswetenschappen (zie foto) en Toegepaste Taalkunde in Antwerpen.

ACADEMISCH BEHEERDER

De academische hogeschoolopleidingen die integreren in de universiteit zullen vallen onder de verantwoordelijkheid van een academisch beheerder. Er bestaat echter onduidelijkheid over wat zijn of haar functie en nut zal zijn binnen de associatie.

Flora Carrijn, academisch beheerder voor Antwerpen, vergelijkt haar functie met die van een gouverneur uit het Romeinse Rijk. “Wat ik en mijn collega’s zullen moeten doen is vanuit de KU Leuven het reilen en zeilen van de integrerende opleidingen in de

regio’s buiten Leuven coördineren, net zoals gouverneurs vanuit Rome de werking van de provincies moesten verzorgen,” legt ze uit. “Ondertussen zitten wij ook nog in het directiecomité van de hogeschool in kwestie. Dit om de dwarsverbanden tussen academische en professionele opleidingen te behouden.

waarop er met hen gecommuniceerd is. “Er is vooral heel veel onduidelijkheid naar de studenten toe,” vindt Rudy Verheyen, co-voorzitter van Lessius Studentenraad Mechelen. “Er was bijvoorbeeld een plan opgesteld waarin de integratie volledig in kaart werd gebracht en dat

“Een academisch beheerder is zoals een gouverneur uit het Romeinse Rijk”

Het is belangrijk dat die blijven bestaan voor bijvoorbeeld schakelprogramma’s en studenten moeten ook gewoon het gevoel hebben dat ze binnen hun eigen groep blijven.”

COMMUNICATIE

Vanuit de studentenraden komt er toch wel enige commentaar op de manier

heeft Thomas More met veel poeha aan de pers voorgesteld – maar nooit aan de studenten. Dat kan niet. Studenten zouden de eersten moeten zijn die geraadpleegd worden. Ook als we een vraag hadden aan Flora Carrijn werd die behandeld door haar stafmedewerkers die elkaar dan nog eens allemaal tegenspreken. We zijn daar over gaan klagen bij mevrouw Carrijn en zij heeft toegegeven dat dit niet kon. Nu is ze wel goed bezig met het informeren van studenten, maar het is eigenlijk al te laat.”

Ook op het vlak van verkiezingen is er enige commentaar. Joris Verlinden, studentenvertegenwoordiger Industriële Wetenschappen in Thomas More Mechelen, laat weten dat hij niet akkoord gaat met de beslissing om de studentenraadsverkiezingen uit te stellen. “Vroeger waren er altijd verkiezingen in het begin van het jaar,” zegt hij “maar dit jaar zijn ze uitgesteld geweest om de scheiding tussen professionele en academische opleidingen mogelijk te maken. Het probleem hiermee is dat de studenten nu juridisch gezien niets te zeggen hebben omdat ze geen mandaat uitoefenen en dat is best vervelend.”

Wouter Deschryver van de Lessius Studentenraad Antwerpen zou dit graag allemaal wat willen nuanceren. “Ik ga niet ontkennen dat er hier en daar wat problemen zijn, maar ik heb wel het gevoel dat men nogal vaak wil vasthouden aan oude gewoontes. Terwijl ik voorstander ben van een aanpassingsgedrag waarbij we progressief denken. Dat zal er alleen kunnen komen door een goede samenwerking tussen de verschillende studentenraden. De samenwerking verloopt nu al vlot, maar kan nog steeds beter.”

Persfoto

Eengemaakte informatica zorgt voor verdeeldheid

In de hogescholen van de Associatie KU Leuven groeit de onvrede rond het SAP-systeem. Dat is het informaticasysteem van de KU Leuven waarop de verschillende toepassingen van KU Loket (ISP en IER) draaien. De hogescholen zijn verplicht het systeem over te nemen na een beslissing van de Raad van Bestuur van de Associatie KU Leuven. Of hoe meer samenwerking en coördinatie niet altijd problemen oplost, maar juist genereert.

SAM RIJNDERS

Volgens de studentenraad van de Katholieke Hogeschool Limburg (KHLim) is het SAP-systeem niet afgetoetst bij de gebruikers. Niet bij de instellingen noch bij de individuele student. Stijn Vermeulen, de voorzitter van de studentenraad van de KHLim: “Dit systeem was er plots aan het begin van het academiejaar. Zoiets moet je eerst doorpraten met alle partners zodat we de gevolgen correct kunnen inschatten.”

De problemen zijn legio. Studenten kunnen zich niet op tijd inschrijven, waardoor toepassingen zoals Toledo pas toegankelijk zijn als het academiejaar al loopt. Vrijstellingen kunnen niet meer worden herroepen, wat aan de KHLim mogelijk was. SAP houdt evenmin rekening met clustervakken, die veel voorkomen aan hogescholen.

Volgens Annemie Depuydt, de directeur van de informaticadienst ICTS van de KU Leuven, is er dagelijks overleg met de hoge-

“Ik denk dat het niet getest is. Anders laat je dit systeem er onmogelijk door”

scholen. “We proberen kort op de bal te spelen om problemen op te lossen en extra functies te geven. Zo hebben hogescholen kleinere klassen, daar is veel extra voor ontwikkeld.”

GEBRUIKSVRIENDELIJKHEID

De grootste zwakte van SAP is het absolute gebrek aan gebruiksvriendelijkheid volgens Wouter Vandenuecker, studentenvertegen-

woordiger bij de KHLim en industrieel ingenieur electronica. Wouter: “Er is nauwelijks energie gestoken in de interface, de kant die studenten te zien krijgen. Waarom zes knoppen als je er maar eentje kunt gebruiken?”

“Zo ingewikkeld kan zo’n interface niet zijn: je hebt vakken en die hebben namen, en je moet de juiste vakken aanklikken. Meer moet dat niet zijn,” legt Wouter uit. Volgens hem is SAP simpelweg niet

uitgetest bij studenten. “Laat een paar gebruikers het systeem uittesten en zet daar twee camera’s op. Zo’n test duurt een half uur, de analyse achteraf een uur. Daar kun je heel veel uit halen met minimale kosten en tijd.”

“Ik denk eerlijk gezegd dat dit door niemand getest is,” besluit Wouter. “Anders laat je dit systeem er onmogelijk door.”

Die kritiek is onterecht volgens Depuydt: “Uiteraard hebben wij onze toepassingen getest. Maar een studieprogramma kan soms ingewikkeld zijn, bijvoorbeeld als je een uitwisselingsstudent bent. Natuurlijk blijft alle constructieve feedback welkom.”

INTEGRATIE

Depuydt heeft begrip voor de moeilijkheden bij hogescholen. “Dit is een big bang: alle werkwijzen en toepassingen veranderen in één academiejaar. Dat is een enorme verandering die wij zo goed mogelijk proberen te begeleiden. Bij de opstart waren er enkele problemen in sommige hogescholen. Maar momenteel heb ik geen weet van grote hangende problemen.”

Veel hogescholen hadden specifieke systemen die goed werkten. Maar het is onvermijdelijk dat die verdwijnen, aldus Depuydt. “Op die manier kunnen de leden van de Associatie veel intenser samenwerken. Zo kunnen we straks lokalen, opleidingsonderdelen of professoren delen. Ook maakt samenwerking op termijn alles goedkoper, waardoor je meer middelen hebt voor onderwijs- en onderzoekstoepassingen.”

UNIVERSITEITEN SLACHTOFFER VAN CORRUPTIE EN POLITIEKE SPELLETJES

Tunesische professoren staken voor onderwijshervorming

In Tunesië staken de professoren. Ze zijn ontevreden over de veranderingen die het land doormaakte na de Arabische Lente. Ze eisen dat de overheid het onderwijs hervormt. Maar de regering reageert gelaten.

SARAH VAN PEE

De Tunesische professoren staken. Na de Arabische lente van 2011 had men in academische middens gehoopt op een hervorming van het onderzoeks- en onderwijssysteem. Maar die blijft tot op heden uit.

EXAMENS OPGESCHORT

Volgens de Unie van Tunesische Universitaire Professoren en Onderzoekers (IJEBA) zijn er hoegenaamd geen veranderingen merkbaar sinds de revolutie in 2011. Ze stellen de alarmerende huidige situatie aan de kaak: duizenden academici emigreren, een strategische visie en dialoog ontbreken aan

“Het is tijd om in opstand te komen, om te rebelleren”

de universiteit, de corruptie tiert welig, de universiteit is het slachtoffer van politieke spelletjes, en zo gaat het nog even door. Volgens Zied Ben Amor, adjunct coördinator van IJEBA en hoogleraar aan de letteren-faculteit van de universiteit van Sousse, is

het absoluut noodzakelijk dat de universiteit een plaats kan zijn van kennis en onderzoek, los van politiek getouwtrek.

Op vijf november ging de Tunesische academische wereld over tot staking en op 8 november trachtte men de druk op te voeren door middel van een betoging voor het ministerie. 38 instellingen deden mee aan de staking, waarvan enkelen zelfs aan een deelname van 100 procent kwamen. De Tunesische professoren hernamen hun werk ten dele op 12 november. Ze zouden examens afnemen en taken opgeven, maar ze niet corrigeren noch studenten begeleiden.

Volgens Zied Ben Amor duidt deze hoge deelname aan de staking en de opkomst van 350 academici voor de betoging op het belang van hun zaak. In Tunis zelf is het enthousiasme lauwer. Nejmeddine Jouida, algemeen coördinator van IJEBA, wijt dit aan de weerstand tegen IJEBA in Tunis.

DEMOCRATISERING

IJEBA stelt een hervormingsproject voor dat het resultaat is van een reeks workshops met 120 experts. Academici hebben uitgebreid feedback kunnen geven op het project. Het gaat dus om een breed gedragen hervorming. Ze kwamen uit bij vijf punten: de democratisering van de universiteit, de herziening van het statuut van academici, de hervorming van het systeem van universitair onderwijs en

Karolien Favoreel

wetenschappelijk onderzoek in Tunesië en de verbetering van de sociale en materiële omstandigheden van onderzoekers en professoren. De democratisering van de structuren van de universiteit is hun eerste en belangrijkste actiepunten. “De democratisering zal paal en perk stellen aan het lobbyen en het cliëntelisme. Bovendien zal het de lancering van een efficiënte hervormingsdynamiek mogelijk maken,” aldus Zied Ben Amor.

Het Tunesische ministerie reageert niet bijster positief op de acties en eisen van IJEBA. Nejmeddine Jouida, de algemeen coördinator van IJEBA, betreurt de houding van het ministerie met betrekking tot de eisen van de stakers en stelt een ad-

ministratieve staking in januari 2013 in het vooruitzicht, waardoor examens en begeleidingsactiviteiten zouden opgeschort worden. Zolang er geen compromis is, zijn ook onregelmatige stakingen mogelijk, stelde hij.

Op zondag 18 november werd nog een strijdlustige boodschap op de Facebookpagina van IJEBA gepost: “Het is tijd om in opstand te komen, om te rebelleren en de eisen over onze materiële situatie, die merkbaar verslechterd is sinds 1999, door te drukken. Onze strijd gaat verder, we mogen de moed niet laten zakken.” Sociale media blijven duidelijk de belangrijke rol spelen die ze reeds tijdens de Tunesische revolutie in 2011 vervulden.

“Universiteiten moeten zelf onderzoek publiceren”

Rupert Gatti, een econoom aan de universiteit van Cambridge, luidt de alarmbel. Universiteiten moeten zelf hun onderzoeksresultaten online publiceren, en iedereen toegang geven. Nu is alles in handen van commerciële uitgeverij. Ook de KU Leuven betaalt zich blauw.

SAM RIJNDERS

Gatti hekelt dat commerciële uitgeverij grote winsten maken door onderzoek te publiceren dat door de gemeenschap wordt betaald. “De academische wereld heeft een buitengewoon duur systeem voor de publicatie van onder-

“De prijs voor informatie loopt voor de KU Leuven in de miljoenen”

zoek,” legt hij uit. “Duur, want spelers buiten de academische wereld maken enorm veel winst. Die wordt vooral betaald door bibliotheken, en dus door de academische wereld.”

Bibliotheken moeten rechten betalen op de werken die ze aankopen. Die rechten worden zo duur dat universiteiten niet eens meer de publicaties van hun eigen onderzoekers kunnen veroorloven, volgens Gatti. “De bibliotheek van Harvard kan niet langer alle wetenschappelijke tijdschriften aankopen. Dus smeekt Harvard haar onderzoekers niet

meer samen te werken met commerciële uitgeverij. Als zelfs Harvard financieel in de problemen zit, zullen er nog universiteiten zijn.”

Peter Marynen, de vicerector Onderzoeksbeleid aan de KU Leuven bevestigt: “De prijs voor toegang tot informatie loopt voor de KU Leuven in de miljoenen. Wij moeten krabben om dat nog te kunnen betalen.”

BETALEN

De KU Leuven voert sinds vorig jaar een open-accesspolitiek. Al is die niet zaligmakend volgens Marynen. “Open access kost ook geld. Veel studies tonen aan dat een open-accesspublicatie een paar duizenden euro's kost. Iemand moet dat betalen, en dat is de persoon die publiceert. De prijs blijft min of meer gelijk.”

Bart De Prins, innovatiemanager bij uitgeverij Acco, beaamt: “Open access betekent dat de consument gratis bij de content kan. Maar er is altijd een kost verbonden aan het opzetten van zo'n systeem. De kosten worden door sommige businessmodellen verhaald aan diegene die de content aanlevert. Als dat een universiteit is, betaalt de gemeenschap.”

KWALITEITSCONTROLE

Marynen benadrukt dat commerciële uitgeverij hun nut hebben. “Zij zorgen voor kwa-

liteitscontrole en verspreiding. Wij zijn voor open access, maar met respect voor de uitgeverij. Als je die helemaal buiten spel zet en alles in eigen handen neemt, moet je een eigen systeem van kwaliteitscontrole en publicatie opzetten. Dat kost veel geld.”

Open access, maar met respect voor de uitgeverij. De KU Leuven moet soms zes maanden tot een jaar wachten op toestemming van de uitgever. In andere gevallen mag enkel het manuscript online worden geplaatst.

Gatti en zijn collega's hebben alvast een eigen online publicatiedienst opgezet. Die is gratis en toegankelijk voor iedereen. Met een rigoureuze kwaliteitscontrole. Volgens hem verhoogt open access zelfs de kwaliteit van wetenschappelijk werk dankzij de open toegang en nieuwe en geavanceerde digitale toepassingen. “Commerciële uitgeverij zijn allesbehalve gemotiveerd om die in te voeren, want hun markt-aandelen en hoge winsten berusten louter op hun reputatie,” aldus Gatti. “Momenteel wordt kwaliteit immers beoordeeld op basis van de naam van het tijdschrift waarin je publiceert.”

Universiteiten moeten de moed hebben om het publicatieproces zelf in handen te nemen, vindt Gatti. “Je kunt enkele taken outsourcen, maar de leiding en de verantwoordelijkheid moeten bij de academische wereld blijven. Dat is heus niet zo duur. Maar in het huidige systeem geven universiteiten het copyright, de kwaliteitscontrole en nog veel meer uit handen. Aan uitgeverij die enkel in winst geïnteresseerd zijn, niet in wetenschappelijk onderzoek.”

International Update

VERENIGD KONINKRIJK

Studentenraad (1)

De Britse studentenraad NUS heeft tijdens een betoging tegen het verhoogde inschrijvingsgeld een mal figuur geslagen. Er kwamen slechts 3.000 à 4.000 studenten opdagen. De NUS, had gerekend op 10.000 betogers.

De studentenraad was dan ook kop van jut. Toen de NUS-voorzitter een toespraak gaf, werd hij bekogeld met fruit en eieren, terwijl betogers riepen: “Schaam je, NUS. Waar the fuck hebben jullie ons heen geleid?”

EUROPA

Studentenraad (2)

De Vlaamse studentenraad VVS richt een internationaal comité op. “Het moet ervoor zorgen dat de Vlaamse student goed vertegenwoordigd is op het Europese onderwijsniveau,” zegt VVS-bestuurder Stijn De Decker.

Het comité komt dinsdag voor het eerst samen. “Er zal een voorzitter verkozen worden,” aldus De Decker. “Verder zal ook bepaald worden wat de precieze opzet van het comité wordt. Ten slotte wordt er ook een eerste policypaper besproken.” (jc)

ELKE DAG ALMA: EEN GOED IDEE?

“Almamaaltijden meestal niet evenwichtig”

Is het weekmenu van de Alma wel gezond? Een diëtiste overliep voor ons alle keuzes die studenten hadden tussen 19 en 23 november. Het aanbod van het studentenrestaurant is voldoende gevarieerd, maar de maaltijd is meestal niet evenwichtig genoeg. “Het belangrijkste advies is dat je als student alert moet zijn voor de verhoudingen die je op je bord krijgt.”

PIETER ROMBOUTS

Op kot gaan wil zeggen: 's avonds geen tafel meer om bij aan te schuiven. Het studentenrestaurant heeft een ruim aanbod van war-

ten bijhalen. Er zijn ook sociale aspecten natuurlijk: na het eten nog wat nakaarten is gezelliger met een bord frietjes in het midden.”

Wat soepen betreft is de diëtiste dui-

“De overconsumptie van alcohol is verantwoordelijk voor de bijgekomen kilo's”

me en koude gerechten. “Maar een bord zou de helft groenten moeten zijn en dat is vaak niet het geval,” weet diëtiste Bieke Lowette.

“Het grootste probleem bij Alma is dat de verhoudingen wat uit balans zijn getrokken. De portie koolhydraten is meestal groter dan strikt noodzakelijk. Een bord zou de helft groenten moeten zijn. Op zich is er geen probleem met rijst, puree, aardappelen of frietjes. Alma voorziet wel de mogelijkheid om een extra slaatje bij te halen, maar dat kost ook een euro meer,” stelt Lowette.

FRIETEN

“Als stoofvlees met frietjes wordt aangevuld met een rauwkostsalade, is dat een volwaardige maaltijd. Maar je moet doorheen de week een balans vinden: elke avond frieten is geen goed plan. Systematisch meer dan een keer per week frieten eten is ongezond. De aanbeveling bij diëtisten is een keer in de twee weken frietjes, iets waar veel studenten tegen zondigen. De meeste studenten gaan ook meestal nog extra frie-

delijk: alleen soep is niet voldoende. “De gewone tomaten-groentensoep is een goed voorgerechtje dat kan gevolgd worden door een koninginnenhapje, bijvoorbeeld. Soep is water aangevuld met vezels en vitaminen van de groenten, maar op zich is dat te weinig voor een volwaardige maaltijd. Ook bij een maaltijdsoep (met ravioli of spekjes) zouden koolhydraten en eiwitten moeten bijgeconsumeerd worden, zoals boterhammen en/of pistolets. Daar mag iets van charcuterie of kaas bij, dan heb je een volwaardige maaltijd.”

VARIATIE

Het belangrijkste advies is dat je als student alert moet zijn voor de verhoudingen die je op je bord krijgt. “Het belangrijkste is dat er voldoende wordt gevarieerd. De drie componenten (groenten, koolhydraten, eiwitten) zijn alle drie even belangrijk, dus je mag niet zomaar enkel een slaatje nemen. Het is helemaal niet erg dat je af en toe stoofvlees bestelt. Je kunt

Artsentekort Medisch Centrum

Het Medisch Centrum van de KU Leuven zit aan haar limiet. Om de huidige dienstverlening te blijven garanderen, is een capaciteitsuitbreiding noodzakelijk. “Daar is iedereen het over eens,” zegt Rikka De Roy, verantwoordelijke van het Medisch Centrum.

PHILIP GALLASZ

Het Medisch Centrum (MC), waar studenten terecht kunnen bij de studentenarts, legde het probleem op tafel op de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) van de KU Leuven in mei van dit jaar. De Leuvense studentenraad LOKO wil nu een brief schrijven om de aandacht op het probleem te vestigen. Die brief geschreven door “de Leuvense student” richt zich tot de Leuvense huisartsen. Wanneer zij meer studenten behandelen, zou de werklust van het MC afnemen. Zo wil LOKO benadrukken dat de verantwoordelijkheid bij basiszorg voor studenten niet enkel bij het Medisch Centrum ligt.

Toch ligt de oplossing niet bij een verschuiving van de werklust naar de huisartsen, volgens Rikka De Roy. “Huisartsen zijn over heel Vlaanderen goed bezet. In drukke periodes concentreren zij zich meer op vaste patiënten. Het gebeurt dan dat zij studenten naar het Medisch Centrum doorverwijzen. Maar dat is geen groot probleem. We brachten het louter aan om te wijzen op de hoge werkdruk.”

LOGISTIEKE UITBREIDING

Die werkdruk neemt toe uit diverse hoeken. Het aantal studenten groeit, ook bij de in-

ternationale studenten die een derde van de consultaties invullen. En het MC krijgt extra taken zoals opvang bieden in crisissituaties of medisch advies verlenen voor beroepen. De Roy: “We lopen op de tippen van onze tenen. Op middellange termijn

“We lopen op de tippen van onze tenen”

kan het niet anders dan dat de dienstverlening daaronder moet lijden. In dat kader is een logistieke uitbreiding nodig.” De Roy bevestigt wel dat dringende zaken altijd gehoor krijgen en er steeds een arts blijft tot de laatste patiënt gezien is.

Een mogelijke oplossing biedt het schuiven met de ruimtes van de verschillende diensten. Zo zou men extra capaciteit vrijmaken. “De plannen zijn er. Om ze uit te werken hebben we nog een tweetal jaar nodig. Tot dan stelt er zich voor de dienstverlening geen groot probleem. Maar er moet iets gebeuren. Daar is iedereen het over eens.”

wel in plaats van een half bord puree vragen om meer groenten. Bij vegetarische

“Elke avond frieten is echt geen goed plan”

alternatieven wordt de component van de eiwitten vaak weggelaten. Als vegetariër gewoon het vlees links laten liggen, is niet

gezond. Quorn of tofu moet er zeker in. Groentennuggets met spinazie en aardappelen is een heel goede schotel, tenminste als de groentennuggets zijn gemengd met een eiwitvervanger.”

Voor studenten die naar Leuven verhuizen en wat kilo's bijkomen, moet Alma niet verantwoordelijk gesteld worden. “Daar is de overconsumptie van alcohol veeleer een reden voor,” lacht Lowette. “Het is ook niet abnormaal dat er altijd saus wordt geserveerd bij de schotel. Een magere vis heeft op zich niet zo veel smaak. Je moet dus voldoende saus hebben om de maaltijd smakelijk te maken, maar zoals met alles: niet overdrijven.”

Een dwaze kan meer vragen stellen dan een wijze kan beantwoorden. Daarom posteert Veto zich wekelijks in de Leuvense binnenstad, op zoek naar de wijze, die zijn antwoord aan de straatstenen kwijt wil. Deze week liepen we door het stadspark.

TEKST: PHILIP GALLASZ, FOTO: SENNA MERTENS

Wat vind je van poëzie en heb je een favoriet gedicht?

KELLY & LISSA (2DE JAAR RECHTEN & 3DE JAAR LABORANT)

In het middelbaar hadden we een leerkracht die enorm gepassioneerd was door Oud-Nederlands. Sindsdien hebben we een afkeer voor poëzie. Er is wel een gedicht dat ik altijd al heb onthouden:

Reuzeke

Rozeke

Zoetekoeksdozeke

Doe de deur dicht van de doos

ik slaap

MARIEKE (2DE JAAR TAAL - EN LETTERKUNDE)

We lezen veel poëzie in de les. Dat zijn vooral hedendaagse Nederlandse en Engelse gedichten. Mijn favoriet is *impasse* van Martinus Nijhoff. Het gedicht dat ik vanbuiten ken is een liefdesgedicht. Dit is de laatste paragraaf:

Dus geef me nu vlug

een zoentje

recht uit het hart

waarmee je me weet te zeggen

ik vind je heel apart

NINA (2DE JAAR COMMUNICATIEWETENSCHAPPEN)

Een gedicht moet voor mij heel diep gaan, over het leven en filosofische dingen. Rijmpjes zeggen mij daarom weinig. Vroeger schreef ik poëzie zoals een kind tekent. Nu laat ik het liever over aan mensen die het echt kunnen.

DRIE PROCENT KU LEUVENSTUDENTEN GEPEST

“De andere kant opkijken is nooit een goed idee”

Terwijl pesten op het werk, op school of in het rusthuis in de media dagelijkse kost is, zien we over pesten in het hoger onderwijs weinig berichten verschijnen. Desondanks blijkt de situatie aan de KU Leuven anders dan de meesten zouden vermoeden.

OLIVIER SCHUERMANS & SIEN VANLOMMEL

“Geniet van je studententijd, het is de beste tijd van je leven,” zeggen nostalgische *mid-lifers* vaak. Toch zijn er rotte appels die het leven van bepaalde studenten kapot maken. Daarom heeft de KU Leuven een vertrouwenspersoon in dienst, Marleen Gheldof,

waarbij studenten gratis en anoniem terecht kunnen met hun klachten.

“Pesten is een complexe materie om te onderzoeken,” begint Gheldof. “We hebben in 2010 een online bevraging gedaan om een beter zicht te krijgen op pestgedrag aan de KU Leuven. Daaruit bleek dat maar liefst 3 procent zelf gepest werd, 26 procent

weet had van medestudenten die gepest werden of zich gepest voelden en dat 42 procent van de respondenten voor de start aan de universiteit gepest was.”

VOOROORDELEN

Dat pesten op de universiteit een probleem is, bevestigt ook Glenn*, een student burgerlijk ingenieur, die zich in zijn richting niet durft te outen als homo, hoewel zijn omgeving zijn geaardheid volledig heeft aanvaard. “In de media wordt homohaat enorm veroordeeld, maar kijk je naar een omgeving vol hoogopgeleiden, dan merk je dat er nog veel vooroordelen zijn,” meent hij.

“Gay is een equivalent van kut en shit”

Volgens Geldhof gaat het vooral om relationeel pesten (systematisch uitsluiten), maar ook om cyberpesten. Fysiek pesten komt minder voor. Glenn beaamt: “Als zou uitlekken dat ik homo ben, zou ik niet in mijn broek doen van schrik. Ze gaan me niet in elkaar slaan. Ik wil gewoon niet dat ze mij gaan behandelen als *diejen homo*.”

“Ik kom van een school waar homoseksualiteit was ingeburgerd. Haters zouden geëxcommuniceerd worden,” aldus Glenn. “De opleiding burgerlijk ingenieur is echter vooral een jongensrichting, waar het woord gay een equivalent is van kut en shit. Er is een jongen die opvallender homoseksueel

is. Met hem wordt achter zijn rug gelachen en als hij op de Facebookgroep een vraag stelt, is er opvallend minder respons.” Pesten gebeurt dus subtiel, maar is aanwezig.

Gelukkig vinden gepeste studenten steun bij vrienden. Het onderzoek geeft aan dat studenten eerst en vooral steun gaan zoeken bij medestudenten. Pas in tweede instantie gaan ze hulp zoeken bij de vertrouwenspersoon of andere volwassenen. Ook Glenn kan terecht bij zijn vrienden. “Mijn vrienden in de les weten wel dat ik homo ben en hebben er geen probleem mee. Ze zijn ook niet het type mensen dat scheldt met woorden als gay of homo.”

SANCTIES

Een vertrouwenspersoon staat in voor opvang, begeleiding, bemiddeling en advies. Gheldof vertelt: “Ik probeer het conflict op te lossen door met de studenten te praten en soms bemiddel ik door een gesprek aan te gaan met de tegenpartij. In ernstige gevallen kan de student een klacht indienen, maar dat wordt op een hoger niveau behandeld. De vicerector Studentenbeleid kan dan na formeel onderzoek overgaan tot het geven van sancties, wat in zeer ernstige situaties zelfs tot uitsluiting van de instelling kan leiden.”

“Studenten die weet hebben van pesten of grensoverschrijdend gedrag, zouden erover moeten spreken met elkaar en het moeten melden bij de vertrouwenspersoon. Gewoon de andere kant opkijken is nooit een goed idee. Pesten moeten we samen aanpakken. Beter voorkomen dan genezen.”

**Glenn is een fictieve naam. De student in kwestie wenst anoniem te blijven.*

DE STILLE KRACHT (3)

Ook proffen krijgen toiletpapier uit het centraal magazijn

De mensen die de winkel draaiende houden, maar die weinigen opmerken. Zij krijgen het woord in deze reeks. Deze stille krachten die zich dagelijks uitsloven, om anderen het leven aangenaam te maken. Deze week: John Dewulf van het centraal magazijn van de KU Leuven.

EVA SCHALBROECK & LAURA HOLLEVOET

Ergens in een achtersteegje in Heverlee staat het groot magazijn van de KU Leuven. John Dewulf is er al zo'n dertien jaar werkzaam op de Dienst Verzending. Wij hadden nog nooit van het magazijn gehoord. Nochtans is het onmisbaar voor de werking van de KU Leuven: “Onmisbaar is een groot woord,” nuanceert Dewulf bescheiden.

“We vormen wel een belangrijke schakel. Alle post komt hier toe en wordt dan uitgesorteerd naar een vierhonderdtal postvakjes. Het postbedrijf bpost kan zo iets niet doen, die zouden de brieven *en masse* droppen op huisnummer. We zorgen ook voor de buitenpostverwerking. Als de diensten dat allemaal zelf zouden moeten doen, zouden er extra secretaresses nodig zijn.”

Veto: *Wij dachten dat het magazijn een plek was waar toiletpapier en dergelijke werd gestockeerd.*

Dewulf: «Er zijn verschillende onderdelen: je hebt de groep verzending en repro, dan heb je nog transport en ten slotte is er het magazijn zelf, waar goederen worden gestockeerd. Dat kan gaan van een simpele vijs tot toiletpapier. Eigenlijk is het magazijn het afzetplatform voor heel de KU Leuven.»

Veto: *Hoe verloopt de samenwerking met het magazijn?*

Dewulf: «We werken heel nauw samen met het magazijn. Het een hangt van het ander af, we zitten dan ook onder dezelfde groep: de centrale logistieke diensten. Je kunt ons vergelijken met een klein postkantoor. We moeten zo'n vierhonderd verschillende postvakjes verwerken. In een dorpje zullen er niet meer postbussen zijn.»

STUDENTENPOST

Veto: *Wat zijn de meest spannende dingen die je al hebt beleefd in het magazijn?*

Dewulf: «Wij blijven meestal niet lang stilstaan bij spannende dingen. Mensen stellen soms wel de meest onmogelijke vragen. Iemand vroeg bijvoorbeeld eens om een brief diezelfde middag nog in Italië te krijgen en zei dan verbaasd: “Ah, kost dat zo veel!” Er kan wel degelijk heel veel: we hebben een eigen expressdienst die rechtstreeks naar betrokken personen rijdt, maar de mensen vinden het allemaal zo vanzelfsprekend.»

«Ik erger me er ook wel eens aan dat mensen nooit nadenken over hoe wij dingen gaan verwerken en of wat ze vragen wel kan. Die klik zou gemaakt moeten worden. Een foldertje met alle mogelijke toeters en bellen oogt wel mooi, maar wij werken wel met gestandaardiseerde omslagen. Als de kosten stukken duurder uitkomen dan verwacht, zijn de mensen verbaasd. Iedereen is zo gefocust op zijn eigen bezigheid, op voorhand bellen zou helpen.»

Veto: *Wat is voor u het hoogtepunt in uw carrière tot nu toe?*

Dewulf: «Persoonlijk vind ik de verhuizing van acht jaar geleden en de totale vernieuwing die daarmee gepaard ging een hele prestatie. Er werd toen op enkele dagen tijd een nieuw systeem ingevoerd op basis van busnummers, in plaats van op naam. De mensen kunnen ons nu via het KU Loket (nu: *Wie is Wie*, red.) opzoeken.»

«Een anekdote. Vroeger moest het adres van iemand ingevoerd en opgezocht worden via het KU Loket. We hebben verschillende keren te horen gekregen: “Meneer, u zegt wel dat ik dat moet aanpassen, maar wat zijn nu de openingsuren van het

loket?” Velen dachten dat het om een echt loket ging.»

Veto: *Is er een manier waarop de studenten jullie werking merken? Hoe hebben jullie een invloed op de studenten?*

Dewulf: «Ik denk dat studenten er niet zo veel van merken omdat de studentenpost hier niet verwerkt wordt. Ik vind dat

spijtig, want ik werk wel graag met jonge mensen. En waarom zou het niet kunnen om ons werkterrein uit te breiden? De studenten zijn tenslotte toch de grootste groep hier aan de universiteit. Er zijn zeker dingen waar wij van nut kunnen zijn. Een uitbreiding naar meer studentgerichte activiteiten zie ik wel zitten.»

CHRISTELIJKE STUDENTENKRING ICHTUS

“Genieten van het leven én gelovig zijn”

Het Leuvense studentenleven is divers. Je hebt talrijke faculteitskringen, politieke verenigingen en clubs die steeds verwijzen naar hun moeder. Maar er is ook Ichtus, een christelijk geïnspireerde kring. Afspraak met drie gelovige meisjes in café In Den Engel voor een inspirerend gesprek.

CÉDRIC SUTTELS & SOFIE VERBRUGGE

Preses Jessica De Pauw, vicepreses en gebiedscoördinator Evelien Vandenbossche en PR-verantwoordelijke Melody Bauwens krijgen meteen de kans om uit de onbekendheid te treden. Ichtus, daar hadden

“We hebben geen leefregels qua alcohol. In de bijbel staat ook niet dat je niet mag drinken”

we nog nooit van gehoord. “Ichtus is een christelijke studentenkring die zich richt op Leuvense studenten. We zijn niet gebonden aan een faculteit, maar staan open voor alle christelijk-protestantse studenten of studenten met christelijke sympathieën,” legt Jessica ons uit.

OPVANGNET

“Omdat je tijdens je studie in contact komt met stigma’s, hypothesen en theorieën die niet stroken met de bijbel, voorzien wij een opvangnet voor studenten. Op die manier kun je terugvallen op gelijkgezinden waar je vragen aan kunt stellen,” vertelt Evelien, “en bovendien is het gewoon goed om te weten dat je er niet alleen voor staat.”

Daarnaast wil Ichtus vooral geen Kerk zijn, maar een echte studentenkring. “Met iets extra weliswaar,” gaat Jessica verder. “Zowel ontspanning als bezinning zijn belangrijk bij ons. Zo vieren we Kerst, maar komt ook de Sint bij ons langs. Onze activiteiten zijn helemaal niet stijf en strak ingericht. Vorig jaar hebben we zelfs een boombal georganiseerd.” Daarnaast bieden ze dus iets *extra* aan: bezinnende en christelijk-geïnspireerde activiteiten. “Bij Ichtus heb je de kringavonden en de gemeenschappelijke avonden. Tijdens die laatste zijn we met een veertigtal studenten en nodigen we soms een spreker uit of houden we een workshop. Op kringavonden, in kleinere groepjes, koken we samen en bestuderen we

bijbelteksten,” legt Melody ons uit. “En er is de tweewekelijkse gebedsavond,” vervolgt gebiedscoördinator Evelien.

De Ichtusstudent is niet te vatten in clichés. Ze studeren niet enkel aan de theologische faculteit, drinken ook eens iets anders dan thee - behalve vanavond dan -

en het zijn niet alleen maar meisjes. “Onze leden komen van over de hele universiteit,” zegt Jessica, “zelf doe ik godgeleerdheid, maar we hebben heel veel wetenschappers en geneeskundestudenten.”

Houden ze dan cantussen, zoals elke zichzelfrespecterende student? “We hebben geen leefregels qua alcohol. In de Bijbel staat ook niet dat je niet mag drinken. Die keuze ligt bij de persoon zelf. Natuurlijk drinken we op onze activiteiten ook eens een pintje, je moet er gewoon op een verantwoorde manier mee omgaan,” vertelt Evelien.

GELOOFSLEVEN

We poneren hen de stelling of het geloof bij Vlaamse jongeren niet ten dode is opgeschreven. Vreemd genoeg gaan ze akkoord. “In Vlaanderen hoor je vaak van die uitspraken. Ze zijn meestal gericht op de katholieke Kerk. Het geloof dat de media voorschotelt is inderdaad aan het sterven. Maar cijfers van de evangelische Kerk tonen net het tegenovergestelde: het aantal jongeren groeit bij ons. Ze willen een persoonlijke geloofsbeleving en die bieden wij hen aan: een manier om te genieten van het leven én ook gelovig te zijn.”

“Via Ichtus ontdek je dat je daar niet alleen voor staat,” legt Jessica uit. “Je hebt anderen nodig om een actief geloofsleven te hebben,” gaat Evelien verder, “het interes-

sante aan Ichtus is dat het een klankbord biedt, ook al is niet iedereen gelijkgestemd. Dat hoeft ook niet.”

24 URENLOOP

“Dit jaar twijfelden we om mee te doen aan de 24 urenloop. Maar we zijn een heel kleine kring. Bovendien moedigen we onze studenten aan om ook in de

eigen kring actief te blijven,” zegt Melody.

Ichtus biedt dus als het ware een alternatief aan voor de Leuvense student. Wie zich geïnspireerd voelt, of nieuwsgierig is, hoeft maar te Facebooken voor meer informatie. “We zijn een heel open gemeenschap. Ichtus is iets universeels en iedereen is welkom,” besluit Jessica.

Sophie Verreyken

Wereldreligies in Leuven

Aan de KU Leuven wordt er hard gewerkt aan religieuze diversiteit. Sinds dit jaar is het contactpunt Religie en Levensbeschouwing opgericht om vragen van studenten te beantwoorden. Bovendien wordt in het kader van Grenzenbewegen Leuven gewerkt aan meer samenwerking tussen de verschillende religieuze gemeenschappen.

CHARLOTTE VEKEMANS

Het contactpunt staat duidelijk nog in zijn kinderschoenen. Op dit moment wordt er nog hard gewerkt aan de website om er meer informatie te bieden aan studenten. Saloua Balahrir, de contactpersoon voor Religie en Levensbeschouwing, licht de bedoeling van het contactpunt verder toe: “We zijn op dit moment nog druk bezig een lijst samen te stellen met verschillende contactpersonen van de verschillende religies die hier in Leuven aanwezig zijn. Verder hebben we ook al enkele vragen gekregen, maar dat blijft op dit moment nog erg beperkt. Onlangs kreeg ik bijvoorbeeld de vraag van Nepalese orthodoxen omdat zij nog op zoek zijn naar een gebedsruimte. Helaas is dat niet echt waarvoor het contactpunt er is. Gelukkig heb ik hen toch kunnen doorverwijzen.”

Behalve informatie verstrekken, wil de KU Leuven ook meer stille ruimtes inrichten. Zo is er op campus Arenberg in Heverlee al een multireligieuze gebedsruimte en ook op Gasthuisberg en in de Kortrijkse campus KULAK zijn er stille ruimtes voor-

“Er bestonden vroeger erg veel rare ideeën over de mormonen”

zien. Balahrir: “We zijn nog steeds op zoek naar meer stille ruimtes, zodat alle studenten voldoende plaats hebben voor bezinning.” In Leuven zijn er al verschillende religies die zich richten op studenten. Zo is onder andere de studentenmoskee IM-SAL in de Rijschoolstraat die zich specifiek richt op islamitische studenten.

Iedereen welkom

Ook de Universitaire Parochie (UP) zorgt voor bezinning en de spirituele begeleiding van studenten. Johan Vanpée licht verder toe: “Wij vertrekken vanuit de christelijke traditie maar staan zeker ook open voor andere religies. Zo hebben we dit jaar ook sessies rond mindfulness en Mindful Yoga georganiseerd. We proberen in ons aanbod zo divers mogelijk te zijn en initiatieven te ontwikkelen die zo veel mogelijk KU Leuvenaars interesseren.”

“We nemen dit jaar ook deel aan de vergaderingen van Grenzenbewegen, die dit jaar zijn gestart. Dat initiatief wil alle levensbeschouwingen die in Leuven aanwezig zijn rond de tafel krijgen om gemeenschappelijke activiteiten op poten te zetten. In de afgelopen jaren heeft UP, in samenwerking met anderen, ook al enkele

interreligieuze vieringen georganiseerd. Aan die vergadering nemen mensen deel uit de moslim-, baháí-, hindoe-, mormonen-, protestanten-, en de vrijzinnige Humanistengemeenschap,” aldus Vanpée.

VOOROORDELEN

Ook de mormoonse gemeenschap is blij met de interreligieuze samenwerking. De religieuze gemeenschap heeft in het verleden veel problemen gehad met vooroordelen die bestonden rond haar religie. Albert Mesotten van de mormoonse kerk: “Er bestonden vroeger veel rare ideeën over de mormonen, men zag ons als een sekte en ook in het nieuws werden we regelmatig op negatieve wijze belicht. Dat is gelukkig veranderd. Nu kunnen we regelmatig studenten in onze kerk verwelkomen die bezig zijn aan een onderzoeksproject. Ook onze eigen zienswijze op het Oude Testament wekt wel wat interesse.”

Grenzenbewegen Leuven is ontstaan als initiatief van de paters Picussen die het Damiaanjaar in 2010 wilden afsluiten met een interreligieuze viering. Die samenwerking werd later voortgezet en uit zich nu in de interreligieuze dialoog tussen de verschillende religieuze gemeenschappen in Leuven.

AUTRE PARTY (1)

Gent, meer dan enkel Overpoort?

In Autre Party verkent Veto de andere studentensteden. Deze week: Gent, stad aan de Overpoort.

CÉDRIC SUTTELS

Met een pintje in de hand sta ik te wachten in het station van Leuven op een trein die me in een klein uurtje naar Gent zal brengen. Het mag dan wel LOKOmotion zijn, dé hoogdag van het Leuvense uitgaansleven, afspraak is afspraak: mijn donderdagavond breng ik in de Arteveldestad door.

OVERPOORT

De sympathieke Gentenaar die me vanavond door zijn stad zal leiden, staat me op te wachten bij café In den Hemel. Dat cafeetje werd recentelijk ontdekt door de

andere, met hier en daar een kebabzaak tussen. Op straat komen we een aantal schachten tegen die ons drank proberen te verkopen ten voordele van hun doop. De lintjes in onze buurt zijn ontelbaar.

Onze eerste stop wordt de Irish pub Porter House waar Chemika een jeneverfuij houdt. "Overlast? Daar moeten wij geen rekening mee houden. Dat is hier de Overpoort!" klinkt het bij vicepreses Timo. Het is nog maar half twaalf en toch is het stampvol. "Onze leden zijn er altijd, bij cocktailfeestjes en jeneverfuijen," gaat hij verder. We drinken een

Een late midnight snack vinden we bij De Gouden Saté. Volgens de geruchten heeft zelfs Tom Boonen hier ooit een Bicky staan eten met een blonde vamp. Géén blonde meisjes te zien, maar die bicky heeft gesmaakt. We trekken verder richting centrum. In de Pi-Nuts valt nog niet veel te zien. Na tien minuten stappen komen we eindelijk een bankautomaat tegen. Vers geld.

CAMPING VLASMARKT

Tijdens de Gentse Feesten stroomt iedereen 's avonds naar de Vlasmarkt. Vandaag lijkt Gent-centrum op Leuven in het weekend: dood. Of toch

niet? De Charlatan. Hier heb ik al epische avonden meegemaakt. Vandaag opnieuw? Een band in marcellekes speelt net zijn laatste liedje. Nele, ik heb u gat gezien klinkt het. De andere zalen staan vol hipsters. Jammer genoeg wordt er niet echt gedanst. "Hetero's dansen niet," weet een meisje. Een schande!

We proberen de Abacho. Straight in de week, gay in het weekend. Missie gefaald. Dan maar naar het Dreupelkot, de place to be voor internationale hipsters. We beklagen ons dat we niet op de jeneverfuij zijn gebleven. Mijn gids weet nog een laatste plek om de avond af te

sluiten: Hot Club de Gand. Het jazzoptreden brengt ons in een roes. Of lag het aan de rijke bierkaart en de vriendelijke bediening?

De tijd is aangekomen om terug naar het station te vertrekken. Vijf uur, de eerste trein naar Leuven vertrekt. Terwijl ik door het Vlaamse landschap rijd, overpeins ik de avond. Pierre had gelijk, indien hij niet voor de studenten sprak. De Overpoort blijft het ghetto voor de Gentse student. Maar de tijdelijkheid en de eentonigheid doen afbreuk aan wat de Gentse cafés echt te bieden hebben. Wie gaat er volgende week terug mee naar Gent?

We drinken een cuberdonjenever. Hoe kan het ook anders in de stad van de neuzekes?

iets matuurdere student. Met een Hommelbiertje op tafel leg ik mijn plannen voor. Pierre, een oudere man, schudt zijn hoofd. "Gent is toch meer dan alleen maar de Overpoort!" weet hij me te zeggen. Ik hoop dat hij gelijk krijgt.

We begeven ons naar die befaamde Overpoort. Een veront-ruste sms van Jens, de preses van de Vlaamse Geschiedkundige Kring (VGK) doet ons opletten. "Oppassen voor zakkenrollers." Clubs regelen steeds meer zelf een vestiaire. De neonverlichting in de verte verradert het ene café na het

cuberdonjenever. Hoe kan het ook anders in de stad van de neuzekes?

De volgende halte wordt De Coulissen voor Farma's Foute Fluo Flügel Feestje. "Wow, zes Flügels voor maar 5 euro!" Farmastudente Florence ziet haar avond helemaal goed komen. Wij kunnen het niet laten om mee te drinken. Hier en daar wordt er zelfs gedanst. We krijgen te horen dat we onze uitstap meteen hier moeten stoppen, beter gaat het toch niet worden. We houden vol. Gent was meer dan de Overpoort, nietwaar Pierre?

Cédric Suttels

FARMACEUTICA VINDT GEEN KRINGRUIMTE

“Het excuus dat faculteiten geen lokalen vrij hebben, gaat niet op”

Farmaceutica, de kring van de faculteit farmaceutische wetenschappen, heeft sinds het verlies van haar fakbar De Capsule geen kringruimte om in te vergaderen en materiaal in op te slaan. “We krijgen niet waar we volgens de nota over kringruimtes recht op hebben,” zegt preses Thomas Olyslager.

MARGOT HOLLEVOET

“Momenteel hebben we enkel een cursusdienst op Gasthuisberg,” zegt Thomas. “Daarnaast hebben we geen enkele eigen ruimte om te vergaderen of om dingen te stockeren. We moeten nu dus alles bewaren op koten van presidiumleden. Praktisch is dat niet. Er zijn ook geen lokalen beschikbaar. Er werd dan voorgesteld om ons een kast te geven, waarin we dingen mochten opbergen. We kunnen ook in dat lokaal vergaderen, maar dan moesten we onze vergaderagenda voor een heel jaar doorgeven. Dat is praktisch niet haalbaar.”

Decaan Alfons Verbruggen heeft begrip voor de situatie van Farmaceutica. “We vinden de situatie erg voor Farmaceutica en we begrijpen dat het de kringwerking bemoeilijkt. Vergaderen lukt wel, maar ze hebben geen opslagruimte voor hun kringmateriaal. Dat is een weinig werkbaar situatie. Maar we kunnen vanuit de faculteit natuurlijk geen pand kopen in de binnenstad, waar Farmaceutica een kringruimte

wil. We doen ons best om te helpen, maar plaats vinden in Leuven ligt altijd moeilijk.”

DRUK OP DE KETEL

Verbruggen spreekt er de bevoegde vicerector Studentenbeleid, Tine Baelmans, geregeld op aan. “De faculteit tracht te bemiddelen en druk op de ketel te houden,” zegt hij. “Maar de studenten vragen meer dan de faculteit en blijkbaar ook de

universiteit hun kan bieden. Wat ze vragen aan de faculteit of universiteit is weliswaar begrijpelijk en logisch, maar komt niet overeen met wat momenteel praktisch mogelijk is.”

“De universiteit volgt het dossier mee op,” zegt Tine Baelmans. “Farmaceutica heeft wel een lokaal om cursussen te verkopen. Al is dat maar een tijdelijke oplossing.

In de toekomst zal die ruimtenood mee ingepland worden in het globale plaatje.”

“Lokalenbeheer heeft hun een ruimte om te vergaderen in de binnenstad aangeboden. Farmaceutica moet dat lokaal wel telkens reserveren, maar ze kunnen er ook op zondag terecht. Met een opslagruimte is de Technische Dienst bezig. Voorlopig zijn het allemaal partiële oplossingen, daar zijn wij ons ook van bewust.”

Olyslager apprecieert de inspanningen van de faculteit en de universiteit: “Onze decaan en vicerector Baelmans zijn er ook mee bezig, maar zij kunnen ook geen lokalen bijtoveren. We hopen dat er ten laatste

is bemiddeling de aan te raden weg. Als dat niet werkt, moet er dwingend worden opgetreden. Het excuus dat faculteiten geen lokalen vrij hebben, gaat niet op. Er is rekening gehouden met de beschikbare oppervlakte per faculteit in het allocatieplan. Het is natuurlijk wel de vraag welke lokalen als kringruimte kunnen worden gebruikt, want niet elk lokaal is daarvoor geschikt.”

Vicerector Baelmans ziet geen heil in dwingende maatregelen. “Een afdwingingsprincipe heeft weinig zin. We moeten noden afwegen. Als er bijvoorbeeld nood is aan meer auditoria, krijgt dat voorrang. Lesgeven en seminaries zijn prioritair bij lokalenbeheer, op alles. Verder maken we geen onderscheid. Het belang van kringwerking wordt niet onderschat, er is bij de decanen en de vicerectoren een enorme appreciatie voor kringwerking en vertegenwoordiging.”

“Door de nota over kringruimtes is de discussie wel in gang gezet. Kringen zijn zich bewust van wat door de universiteit als een terecht nood aan ruimten wordt beschouwd. De faculteiten doen hun best om een oplossing te zoeken. De universiteit en de faculteiten zien de studenten als volwaardige partners. Kringwerking is belangrijk, dus we proberen er prioriteit aan te geven. Maar we kunnen enkel ruimte geven waar die voor handen is.”

“De faculteit kan geen lokalen bijtoveren”

volgens academiejaar een lokaal wordt vrijgemaakt.”

BEMIDDELING

Bij de Leuvense studentenraad LOKO klinken iets hardere woorden. “De ruimte die kringen toegewezen krijgen via het ruimteallocatieplan, moeten ze ook krijgen,” zegt voorzitter Ruben Bruynooghe. “Natuurlijk

WETENSCHAPPELIJKE FRAUDE AAN DE UNIVERSITEIT

“Niemand is heiliger dan de paus”

Valsspelers vind je overal. Ook binnen de wetenschap. Van onbewuste foutjes tot hardcore liegen en data fabriceren: de prestatiedruk drijft sommigen tot bedenkelijke onderzoekspraktijken. Voer voor discussie, dacht ook universitaire denktank Metaforum.

WIM DEHAEN

“*Would I lie to you?*” Met die titel opent psycholoog Gert Storms zijn boeiende uiteenzetting over wetenschappelijke fraude. Regelmatig verschijnen berichten in de media rond grootschalige wetenschappelijke fraude. Zo is er het bekende schandaal rond sociaal psycholoog Diederik Stapel, die systematisch data fabriceerde. Dichter bij huis was er onlangs het ontslag van KU Leuven-promovendus Dirk Smeesters bij de Rotterdamse Erasmusuniversiteit.

In het geval van professor Stapel kwam de fraude aan het licht door enkele argwanende jonge medewerkers die met twijfels naar de top van de universiteit trokken. “Dat was geen eenvoudige beslissing voor hen, aangezien onderzoekers zo in hun eigen vel snijden,” zegt Storms. In het

zoekspraktijken zijn wijdverspreid, en kunnen veel kwaad veroorzaken. “De verwachting heeft een invloed op de perceptie,” stelt Storms. “Onderzoek toont bijvoorbeeld aan dat bijna alle onderzoekers weleens data selectief rapporteren, of data weglaten om duidelijkere resultaten te verkrijgen. Een andere veelvoorkomende praktijk is het uitvoeren van bijkomende metingen als er net geen statistisch significante resultaten werden geobserveerd.”

“Twee percent van de onderzoekers geeft bij anonieme bevestigingen toe ooit data vervalst te hebben. Soms zie ik op congressen onderzoekers fantastische resultaten presenteren. Dan vraag ik me af waarom anderen altijd zulke mooie data hebben en wij niet. Dat is natuurlijk geen bewijs van fraude, maar ik vermoed dat er van alles verkeerd gaat.”

“Twee percent van de onderzoekers geeft toe ooit data vervalst te hebben”

geval van professor Smeesters waren er geen klokkenluiders, maar kon men uit een statistische behandeling van de data afleiden dat de gegevens waarschijnlijk gefabriceerd waren.

BEDENKELIJK

Niet alleen regelrechte fraude vormt een bedreiging voor de wetenschap. Ook bedenkelijke onder-

De druk om te presteren en publiceerbare resultaten af te leveren kan sommigen tot wanhoop drijven. “Wanneer een doctorandus als postdoc kans wil krijgen op een beurs, moet hij een aantal artikels gepubliceerd hebben. Die aanvragen moeten nog voor het beëindigen van het doctoraat aanvaard worden. Dat wil in de praktijk zeggen dat er in een drie-

Karolien Favoreel

tal jaar meerdere hoogstaande publicaties aanvaard moeten worden. Als de carrière van een onderzoeker hiervan afhangt, kun je wel inzien dat de verleiding om niet alles volgens het boekje te doen groter wordt.”

VERSTREKKEND

De gevolgen van fraude zijn niet enkel beperkt tot incidenten die universiteiten in verlegenheid brengen, de maatschappelijke gevolgen kunnen verstrekkend zijn. De negentiende-eeuwse wetenschapper Samuel George Morton deed verschillende metingen van de schedelgrootte van verschillende mensenrassen, om zo tot conclusies over intelligentie te komen. “De data werden selectief gepubliceerd, er werden rekenfouten gemaakt en volgens een recentere

analyse werden de metingen zelf ook fout gedaan. Er wordt gedacht dat zijn resultaten vooral uit vooringenomenheid ontstonden, en niet zozeer door bewuste fabricatie van data. Die resultaten konden geïnterpreteerd worden als een argument voor een toen courante praktijk: slavernij.”

“Een ander voorbeeld is het zogenaamde Mozarteffect,” licht Storms toe. “Een aantal jaar geleden werd een studie uitgevoerd waarbij bleek dat het beluisteren van Mozart een positieve invloed op zuigelingen had. Als gevolg daarvan gingen huisartsen cd's van klassieke muziek uitdelen aan moeders. Dat was het gevolg van slechts één studie, later kon het effect niet aangetoond worden.”

De hand moet ook in eigen boezem gestoken worden. “Eigen-

lijk hebben we allemaal in minieme mate boter op ons hoofd. Niemand is heiliger dan de paus. Ik denk dat weinig mensen een studie niét zouden publiceren waarin een hypothese wordt bevestigd die pas tot stand kwam nadat men de resultaten heeft bekeken. Volgens de logica van wetenschappelijk onderzoek en onderzoeksmethodologie moet je eerst een hypothese formuleren, dan een experiment of een onderzoek opzetten, om dan vervolgens na te kijken of je resultaten je hypothese bevestigen. Als je eerst naar de data kijkt en in functie daarvan vervolgens een verhaal neerschrijft alsof je voordien die hypothese al had geformuleerd, dan speel je eigenlijk vals. Maar nagenoeg niemand zal daar graten in zien.”

Steeds meer onderzoek vrij verspreid

Wetenschappelijke data worden met bloed, tranen en vooral veel geld verzameld. Helaas verdwijnt een groot deel daarvan in de kast of papiermand. Open Access, het idee om wetenschappelijke data voor iedereen beschikbaar te maken, wint aan belang.

WOUTER GOUDESEUNE

Aan de vele wetenschappelijke instellingen die de wereld rijk is, worden gigantisch veel data verzameld. Professor Raf Dekeyser, oud-hoofbibliothecaris van de KU Leuven, definieert *research data* als intermediaire gegevens waaruit wetenschappelijke conclusies werden afgeleid. De deeltjesversneller in Genève alleen al produceert maar liefst 15 petabyte aan data per jaar. Eén petabyte komt overeen met een toren van 1,8 km hoog van gestapelde cd-romschijven. Andere voorbeelden van *research*

data zijn klimaatgegevens, DNA-informatie en statistische gegevens afgeleid uit enquêtes.

Vroeger belandden data gewoon in de kast of de papiermand. Het besef dat data hergebruikt kunnen worden groeit echter. Onderzoek kost immers veel tijd en geld. Veel gegevens die nu nutteloos lijken of als bijproduct geproduceerd worden, kunnen later erg nuttig blijken.

KOOPWAAR

Metadata zijn data die meer uitleg verschaffen over de geproduceerde data. Metadata leggen uit hoe al die

getallen verzameld zijn en wat ze voorstellen. Omdat metadata ook geld en tijd kosten, werden ze in het verleden als koopwaar beschouwd. Dat is nu helemaal omgeslagen. Wetenschappelijk onderzoek gaat immers pas vooruit als men kan bouwen op voorafgaand onderzoek. Newton verwoordde dit treffend toen hij zei: “*If I have seen further it is by standing on the shoulders of giants.*” De grootste bibliotheek ter wereld, de Library of Congress in Washington D.C, laat toe om gratis records te downloaden die voorzien zijn van metadata. In Europa ging in 2008 de digitale bibliotheek Europeana online. De site is voorzien van metadata en trefwoorden.

Het besef dat gegevens beter bewaard en beheerd moeten worden, is dus op Europees niveau doorgedron-

gen. Ook ons land springt op de trein. Op 22 oktober hebben regeringsafgevaardigden de “Brussels Declaration On Open Access” getekend. Hierin wordt het engagement van onze overheid om mee te werken aan Open Access onderstreept. Open Access laat toe om onderzoeksresultaten gratis beschikbaar te maken en ze te kopiëren en gebruiken, wanneer de auteur maar vermeld wordt. In de eerste plaats streeft deze beweging naar de vrije toegankelijkheid van de onderzoekspublicaties via het internet. Maar ondertussen wil men dit ook toepassen op de ruwe onderzoeksdata waarop de publicaties gebaseerd waren.

DISCUSSIE

Vrije beschikbaarheid van data lijkt enkel voordelen met zich mee te

brengen. Toch zijn er ook kritische stemmen te horen. De enorme verspreiding van gegevens zou kunnen leiden tot te veel chaos, spraakverwarring. Vaak wordt er gezegd dat ieders mening evenveel waard is. Maar de kwaliteit van de data en de onderzoeksresultaten is sterk afhankelijk van de onderzoeker.

Voorstanders van Open Access vinden het hoogmoedig om te beslissen wat we moeten bewaren. Het kan gevaarlijk zijn om te filteren, soms worden ideeën herontdekt. Moet een oud boek dat fouten bevat, uit een bibliotheek verwijderd worden? Dat boek kan inzicht werpen op hoe het onderzoek geëvolueerd is. Als online data een label kunnen krijgen “dit is fout”, dan moet het ook op het net geplaatst worden, vinden proponenten.

DICHTER LEONARD NOLENS

“Het is pas als het stil is, dat je stemmen hoort”

Een elektrisch vuurtje onder de schrijftafel. Een berg boeken erop. Een goed gevulde boekenkast. Een kop koffie, een asbak, een sigaret. Een bezoek aan de studio van dichter Leonard Nolens (65).

PIETER ROMBOUTS

We hebben een afspraak met Nolens naar aanleiding van de feestelijke afsluiter van het poëzieprogramma Koningsblauw. Dat bracht tien jaar lang een ode aan het werk van Herman De Coninck. 44 dichters doen 4 steden aan, waaronder Leuven op 2 december. Nolens was aanwezig bij alle voorstellingen van Koningsblauw, maar moet voor het eerst een keer verstek laten gaan. Als de show in Genk landt, ontvangt hij de Prijs der Nederlandse Letteren uit handen van koningin Beatrix in Amsterdam.

Veto: *Is een zaalshow een uitgelezen kans om naar buiten te treden met uw werk?*

Nolens: «Ik was er vroeger van overtuigd dat poëzie moest worden gelezen zoals ze wordt geschreven, dus bij voorkeur in de stilte van een kamer. Het moet echter twee keer goed zijn: het moet goed zijn als je het leest, maar ook als je het hoort in een publieke ruimte. Een tekst moet overeind blijven in een grote zaal. Als hij die grote zaal niet verdraagt, dan denk ik dat het geen goed gedicht is. Luc Coorevits slaagt erin met zijn stichting Behoud de Begeerte literatuur naar een ruimer publiek te brengen.»

Veto: *Moet de dichter het dan ook zelf voorlezen?*

Nolens: «Het moet iemand zijn die voeling heeft voor tekst en ti-

ming. Zoals een lied moet gezongen worden door een zanger, moet een tekst voorgelezen worden door iemand die daar feeling voor heeft: hij moet kunnen ritmeren, een fatsoenlijke uitspraak heb-

“Mensen gaan zichzelf de verlangens van een ander eigen maken en doen wat de samenleving van hen verwacht”

ben. Dat hoeft niet noodzakelijk een acteur te zijn. Die verknoeit graag een gedicht omdat hij in de eerste plaats niet naar het gedicht luistert, maar naar zichzelf.»

Veto: *U gebruikt nochtans ook heel vaak “ik” in uw werk...*

Nolens: «Maar ook heel vaak *jij*. Of *wij*. Goed, ik ben vaak een ik-dichter geweest. Maar Wittgenstein stelde dat de betekenis van een woord de manier is waarop dat woord wordt gebruikt. Ik heb dat woord *ik* zo gebruikt dat anderen het zich kunnen toe-eigenen.»

Veto: *Is een tekst eigenlijk ooit af?*

Nolens: «Nee. Als je in je bed ligt, lig je soms toch nog in gedachten naar teksten te kijken om er iets aan te veranderen. Het houdt nooit op. Paul Valéry zei ooit dat

een gedicht af is als je het beu bent. Het moment dat je denkt: nu is het genoeg door mijn handen gedaan, nu moet het de deur uit. Een gedicht heeft verschillende lagen, net zoals jij. Elk gedicht moet verschillende manieren van leven bevatten. Daarom heet mijn verzameld dichtwerk ook *Manieren van leven*.»

PRIJZEN

Veto: *Uw gedichten zijn alom geprezen. U ontving de VSB-poëzieprijs in 1997, nu krijgt u de Prijs*

der Nederlandse Letteren. Dat is de hoogste onderscheiding die een schrijver in ons taalgebied kan krijgen.

Nolens: «Het vertegenwoordigt eventueel een symbolisch kapitaal. Mensen van wie ik vermoed dat ze verstand van zaken hebben, loven wat ik ooit gemaakt heb. Het is blijkbaar de hoogste erkenning in onze gemeenschap van 24 miljoen Nederlandssprekenden. Ik heb trouwens vanochtend het dankwoord geschreven.»

Veto: *Wordt u ongemakkelijk van alle lof?*

Nolens: «Het is natuurlijk plezierig als je een prijs krijgt, maar het is ook een dubbel gevoel. Op korte termijn krijg je veel aandacht, maar tegelijk ben je bang dat het je weghaalt van de schrijftafel. Bo-

vendien kunnen de media een verkeerd beeld scheppen van je persoon en je werk. Ik mag natuurlijk niet van iedereen verwachten dat ze die twee boeken lezen die heel mijn oeuvre omvatten (*18 dichtbundels en 5 dagboeken, red.*). De kwantiteit van mijn dagboeken, meer dan duizend pagina's, vind ik fundamenteel. Je krijgt pas een goed beeld als je de complexiteit van ervaringen, anekdotes en bedenkingen onder ogen ziet. Voor één keer bepaalt de kwantiteit van de tekst ook de kwaliteit.»

Veto: *Bij de gedichten laat u in uw verzameld werk nochtans uw eerste twee bundels achterwege.*

Nolens: «Dat is al meer dan 20 jaar zo. Toen ik 44 was, vroeg de uitgever voor het eerst om een verzameld werk uit te brengen. Na lang twijfelen heb ik toen in mijn verantwoording uitgelegd waarom ik de eerste twee bundels weglief. Ik vond die gewoon niet goed genoeg meer. Ze verschenen toen ik 22 en 26 was. Dat was te vroeg. Misschien moet ik de originele versie van de gedichten eens updaten! Dan krijg je de confrontatie tussen de dichter van toen en de dichter van nu.»

Veto: *U was enkele weken geleden nog op de Boekenbeurs. Hoe heeft u dat circus beleefd?*

Nolens: «Ik heb gesigneerd op de Boekenbeurs om de uitgever

een plezier te doen. Je weet van tevoren dat je in een theater terecht komt waarin je niet echt een rol hebt te spelen. En toch is er altijd wel een ontmoeting waar je je goed bij voelt...»

De telefoon gaat. Nolens excuseert zich uitvoerig en trekt nadien de stekker uit de muur. «Doe ik geregeld. Ik heb trouwens ook geen gsm.»

Veto: *Je moet de stilte omarmen?*

Nolens: «De stilte die je aan de schrijftafel hoort, heb je nodig. Het is pas als het stil is, dat je stemmen hoort. Je wordt de godganse dag door zo veel informatie overspoeld. Een individu kan zijn eigen stem niet mee horen. Ik hoor van collega's dat ze vaak de verleiding moeten weerstaan om naar hun pc te lopen en te kijken of er mails zijn. Ik weiger resoluut een computer in deze kamer. Ik schrijf trouwens altijd met een pen.»

Veto: *Werk u graag 's nachts?*

Nolens: «Nee, ik moet het hebben van de ochtenden. 's Ochtends opstaan, naar mijn studio gaan... Het plezier van de dag die breed open ligt. Het idee dat ik kan doen en maken wat ik wil. Ik ben niet gebonden aan de structuur die een baas mij oplegt. Je moet jezelf wel een ritme opleggen. Ritme redt mij. Ik heb nooit om negen uur voor een baas willen werken, want misschien wil ik uitgerekend op dat uur een gedicht schrijven. Ik heb altijd gefreelancet zodat ik mijn hoofd kon vrijhouden om te kunnen schrijven.»

Veto: *Toch zijn er veel jongeren die nu al ambities koesteren en vroeg werk publiceren, bijvoorbeeld op een blog. Wat raadt u ze aan?*

Nolens: «Je moet leven als een dichter. Je moet tijd *maken* om te kunnen schrijven. Ik weet uit ervaring hoe moeilijk het is om het maatschappelijk functioneren te combineren met de enorme vrijheid die nodig is om te schrijven. Je moet het lef hebben om je af te zonderen. Weet je, ik heb zo vaak mensen gezien die dichter wilden worden, maar tijdens of na het studeren hun eigen verlangens niet respecteerden. Het klinkt misschien romantisch, maar als je iets aan jezelf en aan anderen te bieden wilt hebben, moet je geruime tijd weggaan van de mensen.»

Veto: *Raak je dan geen mensen kwijt?*

Nolens: «Die kans bestaat, maar je moet koppig genoeg zijn om je eigen verlangens te volgen. Je mag je niet laten manipuleren door wat je ouders, je lief, de samenleving in het algemeen van je verwachten. Mensen gaan zichzelf de verlangens van een ander eigen maken en doen wat de samenleving van hen verwacht. De vraag die je jezelf moet stellen is: ga je het leven van een schrijver kunnen leiden? Je moet echt de begane paden durven te verlaten. Dat is misschien nog altijd de mei-'68'er in mij die dat zegt: je moet blijven spelen...»

KOTROUTE IN FULL COLOR

“De kotroute is geen kroegentocht”

De Kotroute is een kunstproject dat jonge kunstenaars de kans biedt hun werk voor te stellen in de huiskamers van koten. Na een geslaagde editie in Gent, staan dinsdag enkele Leuvense koten wijd open om bezoekers te ontvangen.

PIETER HIELE

De Kotroute is een project van Amusee-Vous, een vzw die met laagdrempelige projecten kunst toegankelijker wil maken bij jongeren. “Aan De Kotroute doen tien artiesten mee op zeven verschillende koten,” zegt Evelien Boden, organisator van De Kotroute. “Het is een project om jonge, minder bekende kunstenaars een platform te geven. Zo kunnen goede kunstenaars, die weinig andere kansen krijgen toch met hun werk naar buiten komen.”

“De artiesten hebben we geronseld via flyers en nieuwsbrieven per mail,” vervolgt

“Leuven is een studentenstad, maar ik weet niet of het een kunststad is”

Evelien. “Het is gemakkelijk om mensen te zoeken en te pushen om mee te doen, maar we moeten ze uiteraard niet thuis uit de zetel gaan pikken. Ik vond het belangrijk om het initiatief aan hen over te laten. Uiteindelijk hebben tien jonge kunstenaars zich via de oproep ingeschreven voor het project.”

“Het vinden van gastvrouwen en -heren om hun kot beschikbaar te stellen liep veel moeizamer. Blijkbaar staat niet iedereen daar om te springen. Uiteindelijk hebben we wel een aantal zeer enthousiaste mensen gevonden die hun kot voor ons willen openstellen.” Hoewel het allemaal om vrijwilligers draait, is er wel een tegemoetkoming. “Ze krijgen allemaal een budget om op het moment van de tentoonstelling een hapje of een drankje aan te bieden. Verder hebben ze de mogelijkheid om voor extra-tjes een kleine prijs te vragen. De Kotroute is geen kroegentocht. De bedoeling blijft natuurlijk om kunst te bekijken.”

TOEGANGSPRIJS

Voor de eerste keer in de geschiedenis van De Kotroute wordt een toegangsprijs gevraagd. “AmuseeVous was lange tijd een organisatie die veel gratis evenementen aanbood, maar een vzw moet natuurlijk uit de kosten komen. Voor de kleine prijs van 1 euro in voorverkoop, of 3 euro aan de kassa, hopen we dat dat geen invloed zal hebben op de opkomst,” alsnog Evelien.

Hoeveel bezoekers er langskomen, blijft sowieso spannend, vindt Evelien. “Leuven is een studentenstad, maar ik weet niet of het een kunststad is. Ik bedoel dat niet slecht, maar ik ervaar zelf dat de studenten in Leuven heel anders zijn dan die in Brussel, Antwerpen of Gent.”

Jan Sidgwick, afgestuurd als grafisch vormgever in Sint-Lukas Brussel, is een van de artiesten die hun werk tentoonstellen in een Leuvense kot. Zijn werk zal terug te vinden zijn in de Schapenstraat en draait rond de visualisatie van grote getallen. Met behulp van projecties en schaalmodellen probeert hij de betekenis van grote getallen te vatten.

6.700 INWONERS/KM²

“Mijn tentoonstelling op de Kotroute draait rond de bevolkingsdichtheden van verschillende landen en werelddelen,” zegt Jan. “Ik ben stapsgewijs op zoek gegaan naar hoe we ons meer kunnen inleven in die data. Ik werk met schaalfiguurtjes die op een geprojecteerd oppervlak staan. Dat moet duidelijk maken wat een bevolkingsdichtheid is. Probeer je maar eens voor te stellen dat Brussel bestaat uit 6.700 inwoners per vierkante kilometer. Wat is een vierkante kilometer? Wat zijn 6.700 mensen?”

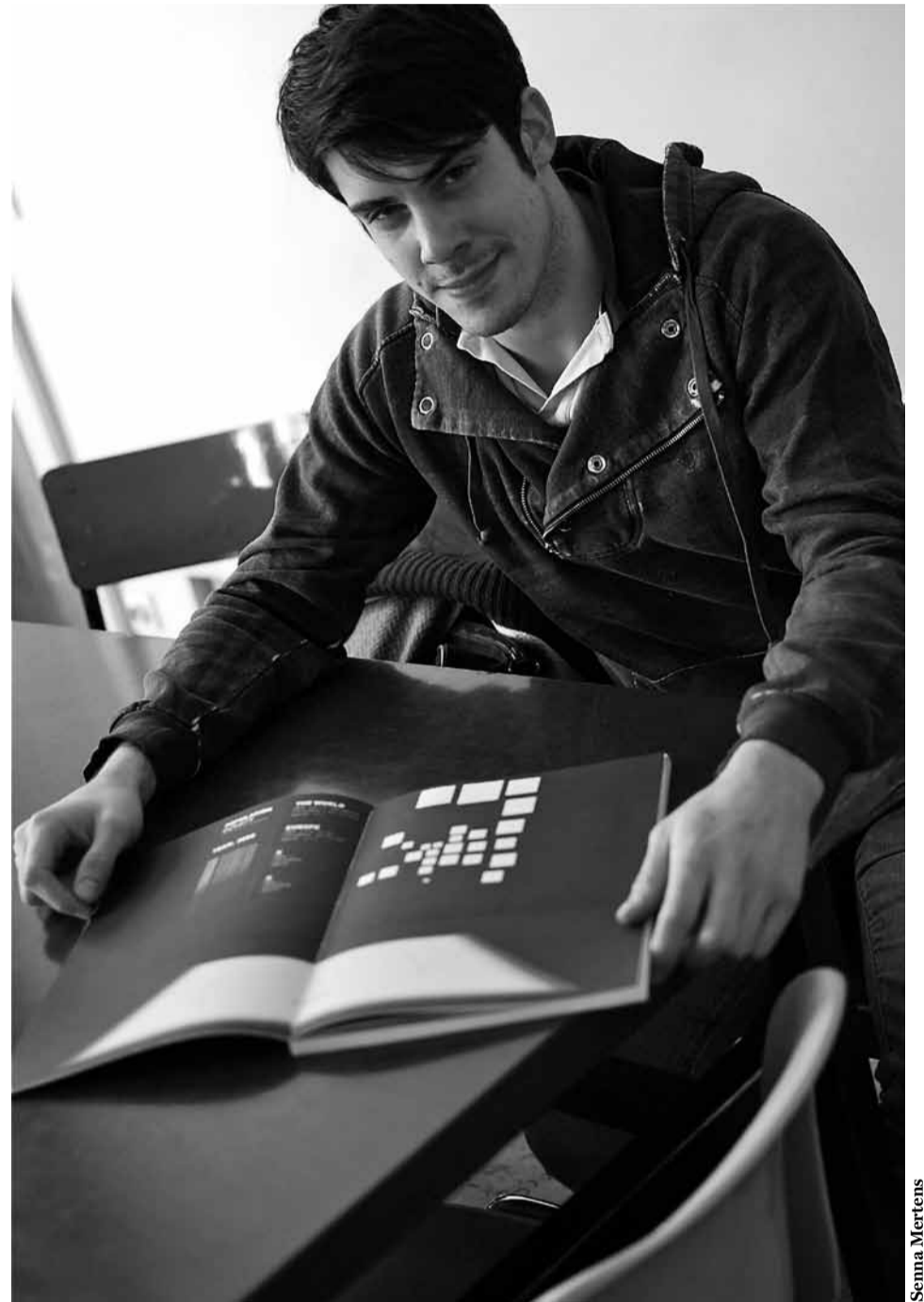
“Normaal wordt aan iedere kunstenaar gewoon een kot uitgedeeld, maar omdat de bevolkingsdichtheid in Finland op een bepaald moment redelijk groot was, komt dat op de projectie overeenkomt met een vierkant van vier op vier meter. Daarmee is gelukkig wel rekening gehouden bij het verdelen van de koten. De ruimte is nu nogal rommelig, en zou zo clean mogelijk moeten zijn zodat de toeschouwer niet wordt afgeleid door andere zaken. Wanneer de opstelling goed is, moet het eenvoudige witte vlak

beginnen spelen met het inlevingsvermogen van de toeschouwer: daar kan een huis staan, zo groot zou een tuin zijn.”

Dat de werken in koten worden getoond, en niet in een klassieke showroom, is voor Jan van weinig belang. “Ik zie het wel als een voordeel dat werken verspreid zijn over verschillende koten, omdat toeschouwers zo niet worden afgeleid door andere werken.”

“Ik ben blij dat ik de kans krijg om op de Kotroute ook nog eens mijn werk te laten zien. Voorlopig heb ik het enkel kunnen voorstellen als eindwerk in Brussel. Maar ik heb er veel geld in geïnvesteerd om alles werkende te krijgen, dus wil ik het graag zoveel mogelijk laten zien.”

De Kotroute in Full Color, VVK/Kassa: 1/3 euro

Senna Mertens

Jandergrouwnd | De boerka als symbool van vrijheid

Wat is vrijheid? Wanneer kunnen we spreken van undergroundkunst? Vragen die beantwoord werden in de bijzonder entertainende voorstelling Jandergrouwnd, een Russische verbastering van het woord Underground.

THOMAS CLIQUET

Kringwinkel Spit was uitermate geschikt voor een opvoering rond het thema undergroundkunstenaars in het Moskou onder Brezhnev, die met harde hand over Rusland regeerde in de jaren zestig en zeventig. Zo hard dat kunstenaars onder de radar moesten blijven. Anders werden ze verbannen, hetzij naar het buitenland - en dan bofte je nog - hetzij naar een van de vele goelags.

PENIS

Theater over de kwalijke gevolgen van het Russisch communisme zal in veel gevallen leiden tot een indigestie. Dat was echter totaal niet het geval met de voorstelling Jandergrouwnd. Met de nodige humor werd Moedertje Rusland op de korrel genomen. Hier en daar ging de acteursgroep uit de bocht, zoals dat ene moment dat een

piemel door het beeld vloog. Waarom die penis zo goed zichtbaar was? Omdat men gebruik maakte van live videobeelden die

Je kunt er bijlopen als een sloerie, niemand die het merkt

rechtstreeks op een scherm werden geprojecteerd.

Een onbetwist hoogtepunt in de voorstelling was de waargebeurde rechtszaak van Andrei Amalrik, een schrijver van toneelstukken die veroordeeld werd als leegloper en naar een goelag gestuurd werd. Te-

kenend hierbij was het onvermogen van de rechter om te luisteren naar de argumenten die Amalrik aanhaalde - van advocaten hadden ze in de Sovjet-Unie precies nog nooit gehoord.

VERTEERBAAR

Het moment dat Amalrik dan veroordeeld werd, was de pijn van zijn gezicht af te lezen. Als bijbehorende muziek werd de eindgeneriek van Schindler's List gebruikt. Hoewel tragisch, had het ook iets dolkomisch, wegens het overdreven bekentrekken van de acteur die Amalrik gestalte gaf. Dit is een goed voorbeeld hoe de acteurs erin slaagden een zwaar onderwerp verteerbaar te houden. Zeker ook een vermelding waard, waren de verslaggevers van de rechtszaak, die in stijf pak gehuld, het publiek de lachstuipen op het lijf joegen.

FILOSOFISCH

Na de rechtszaak borg men de camera weer op. Er ontvouwde zich een interessante dis-

cussie waaruit wij het volgende onthielden. Vrijheid is een illusie, zowel in het communisme als het kapitalisme. In het communisme mag je niet alles zeggen of doen wat je wil, in het kapitalisme ben je de slaaf van het geld.

Een leuke metafoer die naar boven kwam was de boerka. Volgens een actrice is de boerka een symbool van vrijheid, omdat die vrouwen niet gebonden zijn aan normen. Je kan er bijlopen als een sloerie, niemand die het merkt. In bikini daarentegen, moet je voldoen aan het schoonheidsideaal. Vrijheid?

Wanneer is iets undergroundkunst? Volgens de een ben je underground als je verboden dingen doet, het maakt niet uit of je rijk wordt van de verkoop van je boeken, zoals Brodsky, dat doet niets af aan je undergroundfactor. Anderen vinden dat undergroundkunstenaars net die kunstenaars zijn die pertinent weigeren om hun kunst naar buiten te brengen. “De waarde van jezelf ontleen je enkel aan jezelf.”

CULKAL

DE CULTURELE KALENDER VAN LEUVEN VOOR DECEMBER

MUZIEK

9/12 De Achtste Leuvense NachtKrachtNacht Het Depot

De NachtKrachtNachten zijn stilaan een begrip in Leuven. Voor de achtste editie opent Het Depot zijn deuren om de Estse band Ewert & The Two Dragons te ontvangen. Met *In The End There's Only Love* scoorden ze een summier hitje op Radio 1. Maar ooit zullen ze groot zijn in Vlaanderen. Beloofd.

12/12 Dustin O'Halloran + Christina Vantzou (+ String quartet) STUK

Een mooie affiche om op weg te dromen. Dustin O'Halloran – bekend van *A Winged Victory For The Sullen* – en voorprogramma Christina Vantzou nemen u graag mee in hun bijna feeëriek muziek. Met strijkerkwartet, altijd een meerwaarde.

20/12 The Broken Circle Breakdown in concert Schouwburg

Dood en verlies, daar draait *The Broken Circle Breakdown* van regisseur Felix Van Groeningen om. De muziek in de film speelt geen onbelangrijke rol en dus mogen Veerle Baetens en Johan Heldenberg – de hoofdrolspelers – de soundtrack ten berde brengen op het podium van de stadsschouwburg.

PODIUM

2/12 Koningsblauw Schouwburg

Liefde is houden van mekaars gebrek aan liefde. Op Koningsblauw denken we aan Herman De Coninck, die tien jaar geleden overleed. Op deze laatste editie – *The Last Waltz* gedoopt – komen Leonard Nolens, Anna Enquist, Y.M. Dangre, Luuk Gruwez en vele anderen voordragen, onder andere uit het werk van Herman De Coninck.

7/12 Alex Agnew Schouwburg

Wij zijn geen fan van Alex Agnew. Hij roept, hij tiert, hij schreeuwt. Ongenuanceerd, grof en onbehouwen. "Wij zijn niet langer generatie X, maar generatie niks." Daarover gaat het nieuwe exposé van Agnew. Dat we ondertussen aan een generatie Y zitten, weet hij blijkbaar niet. Naar zijn argumentatie zijn we wel benieuwd.

FILM

7/12 Valtari Mystery Film Exp. STUKcafé

Op het Internationaal Kortfilmfestival staan kortfilms centraal. Geen verrassing daar. Op 7 december kun je gratis naar STUKcafé, tijdelijk omgedoopt tot Festivalcafé, naar het *Valtari Mystery Film Experiment*. De IJslandse band Sigur Rós gaf enkele filmmakers en fans geld en carte blanche om een videoclip te maken bij elke song op hun nieuwste album *Valtari*. Dat resulteerde in enkele pareltjes. Onze aanrader: *Flyotavik*, met een naakte Shia LaBeouf in de hoofdrol. Zo mooi dat het pijn doet.

Vanaf 12/12 The Hobbit: An Unexpected Journey Kinopolis

De Lord of the Ringstrilogie wist ons te fascineren. Omdat escapisme werkt. Nu is het tijd voor een nieuwe trilogie, die het verhaal van Bilbo Baggins – de nonkel van Frodo – vertelt. Opnieuw in de regie van Peter Jackson, belooft de eerste film weer adembenemende landschappen en topacteurs.

Vanaf 19/12 The Life Of Pi Kinopolis

The Life Of Pi, een prijzenwinnend boek van Yann Martel, is verfilmd. Een jongeman lijdt schipbreuk en verzeilt in een reddingsloep met een Bengaalse tijger en een gewonde zebra. Klinkt vreemd en dat is het ook. Maar Ang Lee (u kent hem wel van *Brokeback Mountain*) heeft van dit onverfilmbaar boek een meesterwerk gemaakt. Een blokpauze waard. (mh)

DE GROOT EDICTEE
der Leuvense Studenten

Woensdag 28 november 2012
Aula Pieter De Somer | 20:00

Presentatie: Martine Tanghe
Tekst: Paul Claes
Tussendoor: Selectie van kortfilms i.s.m. Cinema Zed

Inschrijven via www.loko.be/dictee
Inkom: €2,5 | €2 (met cultuurkaart)

LOKO Cultuur

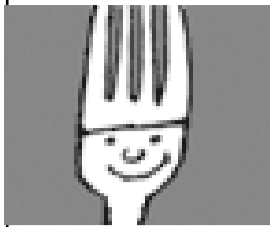
TOWARDS A PHD
PhD Information-Session
for graduating Master students

Tuesday 04 December 2012, 19h00, Aud. Max Weber, Parkstraat 51

Information and registration:
<http://set.kuleuven.be/phd/infoavond.htm>

Organized by
Leuven Arenberg Doctoral School Science, Engineering & Technology
Leuven International Doctoral School Biomedical Sciences

(advertentie)

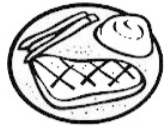

Menu van de week

In Alma 1-2-3

26-30 november 2012

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

maandag

Cassoulet met Italiaanse bol	€ 4.90
Cordon-bleu met archiducsaus en forestièremix	€ 4.90
Koninginnenhapje	€ 3.80
Omelet natuur met provencaalse saus en peterseliepuree	€ 4.40
Spaghetti bolognese groot A3	€ 3.40
Spaghetti bolognese veggie klein A3	€ 2.90
Steak met groenten en saus A3	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	€ 4.90
Vleesballetjes in provencaalse saus	€ 2.90

dinsdag

1/2 kip met saus en garnituur (enkel avondmenu) A3	€ 5.30
Braadworst met koolrabi A3	€ 2.90
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.40
Koninginnenhapje A3	€ 3.80
Macaroni met mornaysaus en tomatenpaprika mengeling	€ 4.40
Mosselen natuur	€ 7.60
Mosselen op Provençaalse wijze A1+A2	€ 7.60
Rundsbrochette met wijnhandelaarsaus en oventomaat	€ 4.90
Spaghetti bolognese groot A1+A2	€ 3.40
Spaghetti bolognese klein A1+A2	€ 2.90
Steak met groenten en saus A2	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 4.90
Verse visfilet met blanke botersaus en romanescogroenten A1+A2	€ 5.30

woensdag

Kaaskroketten met wortelen en kampernoelies A1+A2	€ 2.90
Kalkoenrollade met roze pepersaus en erwtes	€ 4.90
Kippenlapje met groenten en saus A1	€ 4.40
Koninginnenhapje	€ 3.80
Mosselen natuur A1+A2	€ 7.60
Mosselen op Provençaalse wijze A2+A3	€ 7.60
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes	€ 3.80
Steak met groenten en saus A3	€ 5.30

donderdag

Gentse waterzooi met aardappelkrietjes A1+A2	€ 4.90
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.40
Koninginnenhapje A2+A3	€ 3.80
mosselen met room en wit wijn -- frieten -- mosterdsaus A3	€ 5.30
Orloffgebraad met kampernoeliesaus en boontjes	€ 5.30
Paprika met quornvulling en slaatje	€ 4.40
Pollakhaasje met hollandse saus en gestoofde prei A1+A3	€ 2.90
Spaghetti bolognese groot A2	€ 3.40
Spaghetti bolognese klein A2	€ 2.90
Steak met groenten en saus A1+A2	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 4.90

vrijdag

Bladerdeeg met geitenkaasmousse, herfstsalade en Napolitaanse puree A1+A2	€ 5.30
Blinde vink met mosterdsaus en gebakken bloemkool	€ 4.90
Koninginnenhapje A1+A3	€ 3.80
Romig varkensstoofpotje met champignons	€ 2.90
Steak met groenten en saus A3	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 4.90

Filmticket voor slechts €7,2 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

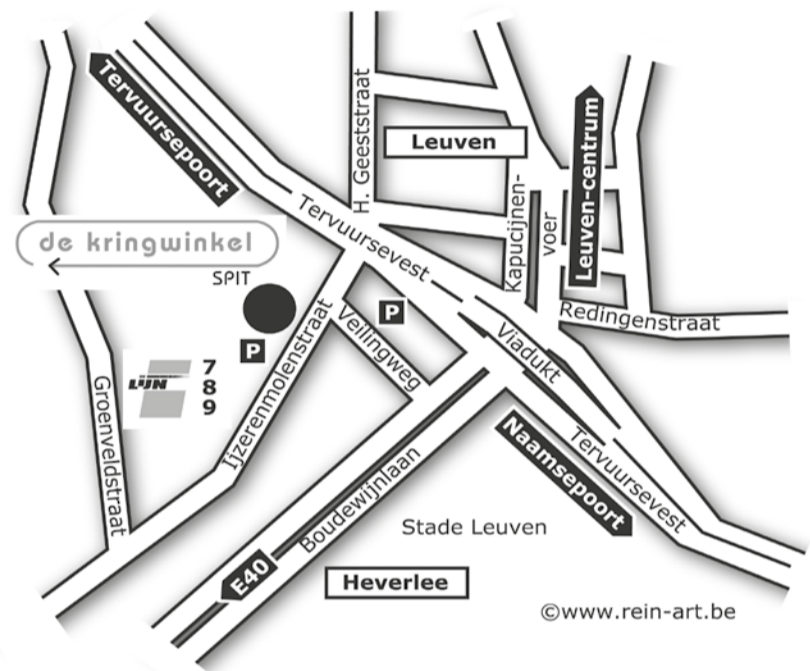
De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

Tel: 016 65 29 57

WEL, de UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA

Op niveau al **32 jaar praktische opleiding** van auteurs, journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag **11 oktober 20u**.
(lokaal Soc. Wet., Van Evenstraat.)

M.m.v St. Coninx (filmregisseur), H. Catteau (HUB), L. Defour (tv-drama), H. Devroe (WEL), prof. K. Deschamps (KUL), K. Tackx (nieuwe media), R. Van Cauwelaert (Knack), F. Van Oostende (VTM) en D. Verstraeten (VTM).
Tijdig inschrijven via **016/22.93.24** of **uwlmwel@yahoo.com**

WEL geeft ook het gelijknamige literaire tijdschrift uit en organiseert drie wedstrijden. Zie <http://uwel.allegro.be>

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of **albatros@loko.be**

(advertentie)

CORRECTIE

In de Splinter van *Veto* 3909 stond: "Het Parlement wil niet onderhandelen vooraleer de Commissie ervoor zorgt dat de EU-lidstaten 9 miljoen euro extra vrijmaken, waarvan 90 miljoen nodig is om het dreigende geldtekort van Erasmus bij te passen." Dat moet uiteraard 9 miljard zijn.

KULEUGEN

Merkator Confidential

Afgelopen woensdag lekte een uiterst geheim document van studentenvereniging Merkator uit. "Dit is rampzalig voor ons imago in Leuven," zegt presidiumlid Jophie Sansen.

MELLE JAMPAEY & BEROEN JAERT

"Jarenlang was Merkator de risée van Leuven. We waren eindelijk stilaan uit het diepe dal aan het klauteren." Merkator stond in het Leuvense studentenleven jarenlang bekend als de kring van schuinsmarcheerders die te pas en te onpas met hun veel te kleine piemels liepen te zwaaien. De kring bereikte helemaal een dieptepunt onder het bewind van senior Haarten Van Moof, die voortdurend de deur van de decaan liep te zwaaien. "Het waren donkere tijden," zegt Jophie. "Op elk feestje waar we kwamen werden we schuin bekeken. Ze lachten gewoon met ons."

"Dit jaar hebben we, met het aanstellen van een vrouwelijke preses, eindelijk schoon schip gemaakt. Tenminste, dat dachten we. Tot dit bekend werd... Plots blijkt dat presidiumleden

er een sport van maken om met sperma in hun haar naar de les te gaan. Wat moet die professor daar niet van denken?"

Het uitgelekte document bevat een gedetailleerde lijst van studenten, assistenten en professoren en de roddels rond de persoon in kwestie, inclusief toepasselijke cantus-straffen. KULEUGEN publiceert stukken van de lijst, maar om de integriteit van de desbetreffende personen te bewaren werd de meest gevoelige informatie gecensureerd.

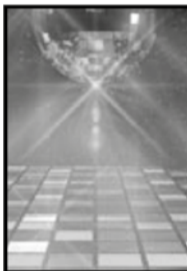

"Ik weet me echt geen raad meer. Op de crisisvergadering barstte onze preses in tranen uit, waarna ze spontaan een inwendige erectie kreeg. Plots zwol haar clitoris op tot buitenaardse proporties. Zoiets heb ik nog nooit gezien! Die dag heeft mijn leven veranderd. Ik zal nooit meer op dezelfde manier naar vrouwen kunnen kijken."

CONFIDENTIAL

s	Persoon	Roddel
1e master	[REDACTED]	Hij beweert dat hij een BH in 2 seconden uit krijgt
1e bach	[REDACTED]	Ze neemt de ene na de andere mee naar huis ([REDACTED] en [REDACTED])
Proffen & assistenten	[REDACTED]	Is een zeer grote fan van [REDACTED] (hij draagt zelfs dezelfde jas)
3e bach	[REDACTED]	Heeft een [REDACTED] binnengedaan op het kot feestje van [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED]
1e bach	[REDACTED]	= een model
3e bach	[REDACTED]	had enkel zijn codex nog aan op de halloween cantus
1e bach	[REDACTED]	[REDACTED] zag [REDACTED] ipv [REDACTED] wel zitten op het doopfeestje
1e bach	[REDACTED]	ze heeft in hare zatte een voorliefde voor piemels, zo letterlijk dat ze zo goed als niet naas
1e bach	[REDACTED]	een hoop zatte schachten na het doopfeestje niet in de belangrijke oefenzitting fysica zijn (
3e bach	[REDACTED]	quote: "Ze gaan toch eens grotere codices moeten maken voor als ik nog eens naakt het
1e master	[REDACTED]	iets met [REDACTED] ([REDACTED]) en het [REDACTED]
1e master	[REDACTED]	iets met [REDACTED] en het [REDACTED]
Proffen & assistenten	[REDACTED]	kuijt graag zijn gat af met andere dingen dan wc-papier (in haiti heeft hij het met enkele p
3de bach	[REDACTED]	sex op de wc op het kerstfeestje, heeft eens serieus liggen zeveren over haar 'inwendige
1e master	[REDACTED]	quote op buitenlandse excursie: "van etat [REDACTED]"
2e bach	[REDACTED]	[REDACTED] (- of [REDACTED])
1e bach	[REDACTED]	Heeft een deal met [REDACTED]. In elke fakbar seks hebben (afgesproken op de
2e bach	[REDACTED]	Heeft een deal met [REDACTED]. In elke fakbar seks hebben (afgesproken op de
3e bach	[REDACTED]	Heeft weeral een kerel binnen gedaan (na [REDACTED] op ice baby)
3e bach	[REDACTED]	Is aan het aarpappen met een [REDACTED] (2e bach)
1e master	[REDACTED]	Is aan het aarpappen met [REDACTED] (1e master). Ze is er zelfs mee naar huis gegaan v
2e bach	[REDACTED]	(het is [REDACTED] denk ik)
2e bach	[REDACTED]	Heeft gekust met een [REDACTED]. Wie is niet geweten. (Ene die een vriendin heeft
Proffen & assistenten	[REDACTED]	Heeft een 'verovering' binnen het universitair symfonisch orkest
Proffen & assistenten	[REDACTED]	Heeft een nieuw lief, heel snel na het vorige
3e bach	[REDACTED]	Kan niet zo goed tappen (volgens iemand in het scientiafee)
Proffen & assistenten	[REDACTED]	Heeft met [REDACTED] (1e master) gedanst in de les
1e master	[REDACTED]	Heeft met loopmans gedanst in de les
1e bach	[REDACTED]	Is heel dose met [REDACTED] sinds het doopfeestje
1e bach	[REDACTED]	Is heel dose met [REDACTED] sinds het doopfeestje
2e bach	[REDACTED]	vorige week donderdagochtend (10 nov) zat ze om 8uur bij GIS met sperma in haar h
3e bach	[REDACTED]	deze maandagnacht, iets voor 12uur, stond ze met haar geliefde [REDACTED] in de barre ko
3e bach	[REDACTED]	ALBATROS POEPER !!
?	[REDACTED]	vorig jaar na het kerstfeest zo hard in de gang gekotst dat zijn kotgoten de volgend
1e master	[REDACTED]	een beetje een netheids freak (vind al heel snel iets rommelig)
proffen & assistenten	[REDACTED]	was op het vorige kerstfeestje heel zat ...
proffen & assistenten	[REDACTED]	Gaat express in eerste klasse zitten op de trein en zegt dan "ik wist dat zogezegd niet
		aan onbekende, op het 2e verdiep) dat ze het tot in de kelder

LOKOMOTION 8

U WAS WEER GEWELDIG.
22 november, 11 PM

			
Albatros	Alma 2	Lido	Musicafe
			
Montreal	Rumba	Bar Vista	Archief

child focus **110**

M I S S I N G

Leuven en Oostenrijk delen dezelfde vlag: rood, wit, rood verticaal

RAAR MARK WAER!

MARGRIET, Fiere

November 2012 Leuven

- 14 jaar
- Prostituee
- Goede zwemmer
- Naakt
- Massief brons
- Laatst gezien aan ijssalon "Galeije"

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 39 - Nummer 06
Maandag - 5 november 2012
Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jelle "Hendrik Marsman" Mampaey

Redactiesecretaris & V.U.:
Margot "Eddy Van Vliet" Hollevoet
's Meiersstraat 5

3000 Leuven

Redactie:
Jens "Paul Van Ostaijen" Cardinaels, Philip "Gallasz" Gallasz, Wouter "Publius Vergilius Maro" Goude-seune, Pieter "Dr. Seuss" Hiele, Sam "Jotie T'Hooft" Rijnders, Andrew "Siegfried Sassoon" Snowball & Charlotte "Emily Dickinson" Vekemans

Schrijvers:
Sam "Herman De Coninck" Pless, Thomas "Lennaert Nijgh" In't Veld, Thomas "Lucas De Jong" Cliquet, Olivier "Jorgé Borges" Schuermans, Wim "Rimbaud" Dehaen, Pieter "Willem Kloos" Rombouts, Ruben "Jan Jacobs Slauwerhof" Van Lent, Eva "Guillaume Apollinaire" Schalb-roeck, Cédric "Julia Donaldson" Suttels, Sien "Oscar Wilde" Vanlommel, Sarah "Geert Simonis" Van Pee,

Marijke "Wallace Stevens" Vangeel, Laura "Hugues Pernath" Hollevoet & Sofie "Kahlil Gibran" Verbrugge

Fotografen:
Senna "Mertens, Meredith "Nescio" Geldof & Sophie "Toon Hermans" Verreyken
Tekenaars:
Simon "Trebelgnoms" Englebert, Karolien "Annie M.G. Schmidt" Favoreel & Jeroen "Fernando Pessoa" Baert

Dtp:
Jens Cardinaels & Margot Hollevoet

Eindredactie:
Thomas Cliquet, Jens Cardinaels, Margot Hollevoet & Jelle Mampaey

IT:
Joachim "Hugo Matthyssen" Beck-

ers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Pieter Vanderschoot
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij: Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekeningnummer: 001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, dichters...) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Het zijn geen gemakkelijke tijden voor sp.a-voorzitter Bruno Tobbac. Hij moet zijn gehavende partij weer op de rails krijgen tegen de verkiezingen van 2014. Hij hoopt dan de schade te beperken, al mag het altijd wat meer zijn. Een missie die veel meer kans zou hebben op slagen als de regering van Elio Di Rupo (PS) goed zou draaien. Een begroting is er alvast, na lang dralen.

Veto: *Critici zeggen dat de regering weer kiest voor kleine maatregelen en niet voor grote hervormingen.*

Bruno Tobbac: «Deze regering voert wel grote hervormingen door: op het vlak van concurrentievermogen en pen-

“Extreem-links heeft geen voedingsbodem in Vlaanderen”

sioenen. We verhogen de belastingen op vermogen en verlagen de loonlasten.»

Veto: *Volgens ondernemers blijven de loonlasten nochtans veel te hoog.*

Tobbac: «Ik ben het met hen eens als ze zeggen dat we arbeid te veel belasten. Maar wie A zegt, moet ook B zeggen: vermogen wordt te weinig belast. We trekken miljardairs aan omdat we ze te weinig belasten en we jagen jobs weg omdat we ze te veel belasten.»

«We moeten maatregelen nemen om de loonlasten te verlagen. Zo verkleinen we het verschil met het buitenland. Daar zijn ze lager, maar minder dan men soms beweert.»

Veto: *De automatische loonindexering speelt een rol. Waarom is dat zo'n heilige koe? In bijna geen enkel ander Europees land bestaat ze nog.*

Tobbac: «Als je niet zorgt dat de lonen stijgen met de prijzen van levensproducten, maak je werkende mensen armer, zeker gepensioneerden. Als je de indexering afschaft, dan stijgt ook het pensioen niet meer als het leven duurder wordt. Dan hebben ze minder koopkracht en worden ze dus armer.»

«De vraag is: op welke manier zorg je ervoor dat de lonen stijgen met de prijzen? Via een automatische indexering, zoals bij ons? Of via onderhandelingen, zoals elders? Op de lange termijn hebben beide methodes hetzelfde resultaat. Op de korte termijn niet. Want de automatische indexering zorgt voor zekerheid en voor sociale vrede. Bij ons wordt er zo goed als niet gestaakt voor hogere lonen. In andere landen wel.»

DI RUPO

Veto: *Is premier Di Rupo voldoende zichtbaar in Vlaanderen? Vooral vicepremier Steven Vanackere (CD&V) is het gezicht van de regering.*

Tobbac: «Ik denk niet dat Vanackere dat - als iemand die bij Vlaamse kiezers stemmen kan halen - erg vindt. Maar ik betwijfel dat iedereen bereid is om te luisteren als Di Rupo in Terzake zit. Onlangs las ik een interview met een ondernemer die zei: “De regering mag doen wat ze wil: zo lang Di Rupo premier is, geloof ik het toch niet.” Dat is onvolwassen.»

Andrew Snowball

we op veel niveau's meebestuurd. Zo draag je de verantwoordelijkheid voor alles wat misloopt. We zijn te veel beleidspartij en te weinig ideeënpartij. Dat zijn we aan het veranderen.»

Veto: *Is jullie situatie te vergelijken met die van Open Vld?*

Tobbac: «Nu probeert u mij kwaad te maken. Ik oordeel niet over andere partijen. Ze moeten zelf hun problemen vinden en oplossen.»

Veto: *Is sp.a nog een socialistische partij?*

Tobbac: «Het hangt ervan af hoe je socialisme definieert. Socialisme op

“We zijn te veel beleidspartij en te weinig ideeënpartij”

zijn Bulgaars? Nee, dat zijn we nooit geweest. Ik heb sp.a altijd een sociaaldemocratische partij gevonden. Maar wilt u mij een socialist noemen of een marxist: *I don't care*. Ik heb niet de behoefte afstand te nemen van het gedachtegoed uit het verleden.»

Veto: *Aan de linkerflank krijgt u concurrentie van een vernieuwd Groen en een opkomend PVDA+.*

Tobbac: «In Antwerpen heeft PVDA+ kunnen profiteren van het feit dat sp.a een kartel heeft gesloten met CD&V, waardoor linkse kiezers afhaakten. Ik vind het vervelend dat iemand stemmen haalt die ik zou kunnen halen, maar ik denk niet dat er in Vlaanderen een voedingsbodem bestaat voor extreemlinks.»

VAKBOND

Veto: *Onlangs had u kritiek op de vakbonden. Is het niet vreemd voor een linkse partij in tijden van massaontslagen?*

Tobbac: «Ik heb de vakbonden niet aangevallen, ik heb met hen overlegd. Neem nu de recentste treinstaking. Ik geloof niet in een minimale dienstverlening voor het spoor.

Om treinen te laten rijden, is twee derde van het spoorpersoneel nodig. Bovendien zijn er in gewone omstandigheden al treinen te weinig en reizigers te veel. Een minimale dienstverlening zou betekenen: op het dak van een trein zitten. We zijn hier niet in

India, hé.»

«De NMBS is essentieel, maar kwetsbaar. Als je enkele seinhuizen sluit, kun je de hele boel stilleggen. Vakbonden moeten verstandig met het stakingswapen omgaan.»

Veto: *Is uw partij op de goede weg?*

Tobbac: «Als ik naar de verkiezingsuitslagen kijk: neen. Als ik inhoudelijk kijk: ja. In 2008 vroeg men: “Waarom scoren de socialisten niet door de economische crisis?” Ik heb toen gezegd: “Omdat de mensen de crisis nog niet voelen.” Nu begint dat wel te gebeuren. In de landen waar de rekening al in de bus van de mensen valt, merk je dat links sterker wordt.»

Veto: *Wilt u ooit burgemeester worden van Leuven?*

Tobbac: «Ooit? Ja. Is dat dringend? Neen. Het burgemeesterschap is volgens mij niet te combineren met partijvoorzitter zijn.»

“Sp.a is nooit een partij van 30 procent geweest”

Bruno Tobbac (43) staat een dik jaar aan het hoofd van de sp.a. Zijn partij zit in de Vlaamse en de federale regering. Die laatste wordt zwaar onder vuur genomen door rijzende ster N-VA. Maar Tobbac vindt dat premier Elio Di Rupo goed werk levert. En of hij burgemeester van Leuven wil worden, zoals zijn vader? Ooit wel, ja.

JENS CARDINAELS EN SAM RIJNDERS

«Van mij mag Di Rupo gerust wat vaker in de Vlaamse media komen. Maar hij draaft ook niet vaak op in de Franstalige media.»

Veto: *Soms luidt de kritiek: hij is te veel PS-voorzitter en te weinig premier.*

Tobbac: «Ik denk dat zijn partijgenoot Laurette Onckelinx het tegenovergestelde vindt. Ik denk dat de PS vindt dat hij de PS te weinig verkoopt. De premier moet boven de partijen staan en bemiddelen. Dat hij niet vaak in de media komt, kan daar bij helpen. Ik heb hem in

de Franstalige media nog geen grote statements horen verkondigen over lopende onderhandelingen. Ik denk dat hij premier genoeg is. Dat moet je natuurlijk willen zien.»

Veto: *Zijn de Vlamingen voldoende vertegenwoordigd in de regering?*

Tobbac: «De Vlamingen die ik vertegenwoordig, zijn vertegenwoordigd.»

Veto: *Sp.a voelt zich als een vis in het water in de regering?*

Tobbac: «Ja, maar we zouden iets meer water willen hebben of

een grotere vis. Kies maar wat u schrijft.» *(lacht)*

SP.A

Veto: *Uw partij doet het niet goed. Wat is het probleem van sp.a?*

Tobbac: «Stagnerende peilingen. *(lacht)* Wij zijn nooit een partij van 30 procent geweest.»

«Het heeft met veel factoren te maken. Ten eerste is er in Vlaanderen een versnipperd partijlandschap. Ten tweede hebben